

hensigtsmæssigt. Derfor har vi fremsat det foreliggende lovforslag, der skal sikre, at det hidtidige grundlag for beregning af det statslige driftstilskud opretholdes ved sammenlægning af museer.

Det sammenlagte museum skal således ikke stilles økonomisk ringere på dette punkt, end hvis de enkelte museer forbliver hver for sig.

Jeg synes, det er positivt, at vi nu griber chancen og imødekommer et ønske, der er i både kommuner og i museer om at styrke de statsanerkendte museer, så de kan blive endnu bedre til de opgaver, der skal løses nu og fremover.

Med disse ord vil jeg endnu en gang sige tak for den positive modtagelse af lovforslaget. Jeg ser frem til en velvillig og konstruktiv udvalgsbehandling, som der er lagt op til.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 166: Forslag til lov om ændring af ophavsretsloven. (Tekniske foranstaltninger og revision af blankbåndsorteringen).

Af kulturministeren (Brian Mikkelsen).
(Fremsat 1/3 2006).

Sammen med denne sag foretoges:

5) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 71:

Forslag til folketingsbeslutning om oprettelse af et ophavsretsnævn og om kompensation til ophavsretshavere.

Af Ole Sohn (SF) m.fl.
(Fremsat 3/2 2006).

Forslagene sattes til forhandling.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Taletiden er fastsat til 10 minutter for ordførerne.

Forhandling

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Ophavsretten er jo meget ofte til debat, også her i salen, og det er der en god grund til. De værker, som ophavsretten beskytter, vedrører os alle. Vi bruger værkerne i stadig stigende omfang, og de beriger vores liv, hvad enten det drejer sig om musik, billeder, litteratur eller film.

Regeringens udgangspunkt er, at ophavsretsloven til enhver tid skal være udtryk for en balance mellem på den ene side de rettighedshavere, der skaber værkerne, og på den anden side alle os, som bruger værkerne.

Kl. 16.20

Rettighedshaverne skal – og det er vigtigt, at vi understreger *skal* – have nogle enerettigheder, så de via aftaler kan opnå en rimelig betaling for brugen af deres værker.

Vi andre skal derfor som udgangspunkt betale, når vi bruger værkerne, men der skal også være små frirum, frirum, hvor vi frit kan benytte værkerne uden aftale og uden betaling, og dermed skabes balancen. Et eksempel på et frirum er kopiering til eget brug. Her har vi, det vil sige Folketinget, dog besluttet, at rettighedshaverne alligevel skal kompenseres via blankbåndsorteringen.

Når vi så drøfter blankbåndsorteringen, synes jeg, vi for det første skal huske på, at det jo kun er et supplement til rettighedshavernes egentlige indtjeningsgrundlag i form af enerettede aftaler, f.eks. royalties fra salg af plader og film, og for det andet, at den kompenserer rettighedshaverne for en værksudnyttelse, der sker i et af de frirum, som jo ellers er gratis.

For til stadighed at opretholde balancen i opretshavsloven og dermed også i blankbåndsorteringen er det jo nødvendigt, at der også sker en løbende tilpasning til den samfundsmæssige virkelighed. Regeringens forslag i L 166 om at nedsætte den utidssvarende høje afgift på blanke dvd'er fra 10 kr. til 3 kr. skal ses på den baggrund.

Der er jo et misforhold i dag ude i den virkelige verden, hvor man kan købe blanke dvd'er i Sverige og Tyskland til en meget lavere pris end i Danmark. Det vil sige, at vi skal have ryddet det misforhold, der i dag er mellem salgspris og

dvd-afgift, af vejen. Det vil betyde en begrænsning af grænsehandelen til fordel for både forbrugerne og samfundets som helhed.

Det bliver så heller ikke rettighedshaverne, der kommer til at betale det gilde, som jo er til gavn hovedsagelig for den danske befolkning. Skatteministeriet har beregnet, at nedsættelsen af dvd-afgiften vil være provenuneutral for rettighedshaverne. Men som en ekstra sikkerhed, som en garanti for, at vi vil sikre, at rettighedshaverne selvfølgelig får deres kompensation, har vi også sikret os i bemærkningerne til lovforslaget, at vi vil kompensere rettighedshaverne, hvis det alligevel viser sig, at dvd-provenuet falder.

Sammen med regeringens forslag L 166 behandler vi SF's beslutningsforslag B 71. Her foreslår SF et særligt nævn, som skal kunne fastsætte afgifter på forskellige former for it-udstyr. Uanset de gode intentioner i forslaget, som vi er enige i – rettighedshaverne skal beskyttes, rettighedshaverne skal kompenseres – så er der jo en anden side af balancen, og det er, at man også skal tage hensyn til befolkningen, til forbrugerne, til danskerne.

Der mener jeg, at forslaget får den ophavsretlige balance til at tippe endda helt ud af ophavsrettens område. Afgifter på it-udstyr, oven i købet fastsat af et nævn uden om Folketinget, er ikke vejen at gå, hvis det erklærede mål er at sikre et forbedret vederlag til rettighedshaverne. Der skal man jo huske på, at blankbåndsortningen er og bliver et supplement. Forbedret vederlag til rettighedshaverne – det kan vi alle sammen have sympati for – opnås, hvis man altså ønsker det, *kun* ad aftalevejen, ikke via de marginaler, der så ville kunne komme ud af det ellers.

Regeringen mener ikke, at det vil være hensigtsmæssigt at indføre nye afgifter på hardware og it-udstyr. Det vil ikke være gavnligt for målet om, at Danmark skal være en førende it-nation. Nye afgifter er jo i det hele taget ikke gavnlige.

Så for ikke at tippe balancen kan vi ikke støtte B 71, uanset de gode intentioner i det. Det vil, tror jeg, ødelægge vores gode image på it-området, samtidig med at det vil tippe balancen i den ligevægt, der må være mellem forbrugerens interesser og rettighedshavernes interesser.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Nu er vi sådan set i Enhedslisten enige med ministeren i, at det at indføre en afgift på it-udstyr

ikke nødvendigvis er den mest fornuftige måde at løse det her problem på. Men når vi nu er i den situation, at den afgift, blankbåndsafgiften, jo er på medier og, kan man sige, er på vej ud, og at ministeren ikke vil udvide den til andre områder, hvor kopiering kommer til at foregå i fremtiden og i stor udstrækning allerede gør det, så vil jeg spørge ministeren: Betyder det så ikke, at man i realiteten er ved at afvikle den her ordning?

Når ministeren så siger, at der vil blive kompenseret, så kunne jeg godt tænke mig at vide: kompenseret på hvilket niveau? På det niveau, der i 2005 er på 45 mio. kr., eller på det niveau, man i 1996, altså for 10 år siden, snakkede om, hvor det var 76 mio. kr.? Det er jo en lille smule interessant, når man snakker om kompensation, hvilket niveau det er, man taler om.

Kl. 16.25

(Kort bemærkning).

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Hvis vi tager det sidste først, så for ikke at blande æbler og pærer er det her jo et forslag om at nedsætte afgiften på dvd fra 10 kr. til 3 kr. Det er, kan man sige, et ret flot fremskridt for forbrugerne med hensyn til at kunne købe it-udstyr. Så det handler altså ikke om de andre afgifter, der er. Der vil vi kompensere rettighedshaverne for det provenu, der var på det højeste år, de indtil videre har haft. Det var sådan set det sidste år. Der vil vi sikre os, at de mindst når det niveau.

Så man kan sige, at denne her ordning er en win-win-situation for rettighedshaverne. Man vil mindst opnå det højeste provenu, de har oplevet indtil videre på dvd, og det er, uanset om det bliver udfaset eller ej.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg vil gerne spørge ministeren, om det er korrekt forstået, at når ministeren siger, der skal gives kompensation, hvis det viser sig i løbet af et par år, at niveauet falder, så drejer det sig alene om, hvis der sker et fald i salget af dvd'er. Det er altså med hensyn til de 45 mio. kr., der skal kompenseres, men alene med hensyn til de 16-17 mio. kr., som dvd'erne giver, bare for at vi ikke stikker kunstnerne blå i øjnene. Det er kun den del, som vedrører dvd-salget, som regeringen ønsker at kompensere. Det er det ene.

Det andet er, om jeg ikke kan få ministeren til at bekræfte, at SF's forslag ikke er et spørgsmål om at indføre nye afgifter, men at tage udgangs-

punkt i den ordning, vi har, nemlig en vederlagsordning, hvor vi nu konstaterer, at det ikke længere er på løse medier, at der kan optages lyd, men at det nu er et bredere arsenal af optageudstyr, vi tager i brug. Så det er bare spørgsmålet om at lave en omlægning af afgiften, så den svarer til det oprindelige formål.

(Kort bemærkning).

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Det er jo klart nok, at den udvikling, der er inden for teknologien, er sådan, at afgrænsningsproblemerne vil være endnu større, hvis man begynder at lægge afgifter på it-udstyr, som SF lægger op til. Det er it-udstyr, der bliver lagt op til at der skal være afgift på, og jeg mener ikke, at der er tilstrækkeligt grundlag for at indføre afgifter på hardware i Danmark.

Hvis man indfører afgifter på de her dedikerede læringsmidler, som SF omtaler, så indfører man for det første afgift på it-udstyr i Danmark, og det er vi imod, og for det andet vil det medføre meget store afgrænsningsproblemer.

Jeg er rimelig sikker på, at der ikke vil gå ret lang tid, før de særlige dedikerede læringsmedier udvikles, så de også kan benyttes mere alment som egentligt it-udstyr. Man kan også sige det på den måde, at i fremtiden bliver en harddisk en harddisk, som kan bruges i mange forskellige slags it-udstyr. Når det sker, kan man ikke længere skelne imellem den hardware, som er særlig dedikeret til kopiering af ophavsretligt beskyttet materiale, og almindelig hardware.

Så hvis en ordning med afgift på hardware skulle fungere på sigt, så skulle den altså generelt omfatte harddisk, dvs. også almindelige pc'er, og det vil ikke ske, for det vil være i strid med den overordnede it-politik, som jeg tror, de fleste af Folketingets partier har, hvor man ikke skal lægge afgift på it-udstyr. Det vil blive opfattet som nye afgifter i befolkningen.

Uanset hvordan man vender og drejer det, svarer SF's forslag til, at man lægger afgift på it-udstyr. Jeg forstår godt intentionen og er selv sympatisk indstillet over for at sikre rettighedshaverne, men at lægge det på it-udstyr er den forkerte vej at gå efter min mening.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Kan ministeren ikke bekræfte, at SF's forslag ikke er sådan en enestående dansk variant, men faktisk er et forsøg på at harmonisere dansk

blankvederlagsordning til, hvad der er gældende i 15 andre lande i EU? Kan ministeren ikke også bekræfte, at man faktisk i Sverige har lavet en blankvederlagsordning, hvor politikerne eksplicit har sagt, at lige nøjagtigt computere skal undtages, men alligevel har lavet en ordning, som svarer til det forslag, SF har lagt frem, og som sikrer, at kunstnerne bliver kompenseret, uden at der bliver tale om, at man brandskatter eller lægger store afgifter på iPod og MP3-afspillere, og hvad det nu er for noget optageudstyr, det drejer sig om.

Det kan faktisk godt lade sig gøre. Det er et spørgsmål om, at man følger med tiden, og det, vi foreslår, er sådan set bare det, som var den oprindelige tanke, da vi vedtog det i 1992, optageudstyret er bare blevet anderledes. Nu er det ikke kassettebånd og cd-rom'er og dvd'er, nu er det optageudstyr, som bliver placeret i MP3, iPod, og hvad det nu hedder alt sammen. Det er bare et spørgsmål om at ajourføre gældende regler.

Kl. 16.30

(Kort bemærkning).

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg mener ikke, at det er en ajourføring af gældende regler, når man indfører afgift på it-udstyr. Jeg kan roligt sige, at vi var positive også i 1992, da det her blev indført, for da sad vi sådan set i regering med en konservativ kulturminister. Det var en konservativ kulturminister, der indførte ordningen på det tidspunkt. Men det har aldrig været intentionen, kan jeg roligt sige – i hvert fald for de borgerlige partier – at man skulle indføre afgift på it-udstyr.

Det har været intentionen, at man skulle have en kompensation for den lovlige kopiering. Igen skal vi huske på, at det jo ikke er for den ulovlige kopiering. Det er noget, rettighedshaverne må tage sig af – for øvrigt i samarbejde med staten, hvor vi har lavet Infokiosk og en masse materiale, hvor vi prøver at fortælle om de her ting; vi har skærpet straffene og prøvet at samarbejde med rettighedshaverne om det her. Men det har aldrig været vores intention, at man skulle have afgift på it-udstyr.

Jeg må sige, at med den udvikling, der er inden for teknologien, så er det sådan, at forslaget her vil være ensbetydende med, at man bliver nødt til at indføre en afgift på harddiske. Det vil vi være imod, fordi den penetration, vi gerne vil have af it-udstyr, vil blive hæmmet af at indføre

afgifter på harddiske, og det vil vi ikke være med til.

(Kort bemærkning).

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Jeg vil såmænd bare stille et enkelt spørgsmål til ministeren. Det drejer sig om den her kompensation, som bliver stillet i udsigt, hvis nu der ikke kommer lige så mange penge ind og man nedsætter afgiften.

Hvor langt er tidsperspektivet for den kompensation? Det har jeg ikke rigtig kunnet finde et svar på. Er det noget, man vil gøre til næste år? Er det noget, man også vil gøre året efter? Er det noget, man har tænkt sig at gøre hele regeringens periode? Eller hvad er tidsperspektivet?

(Kort bemærkning).

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Der står i lovforslaget, at der nedsættes en følgegruppe bestående af repræsentanter for rettighedshaverne inden for hele området så at sige, som skal følge udviklingen. Den følgegruppe vil så efter en periode opgøre udviklingen i dvd-provenuet i forhold til 2005. Det regner vi med bliver 17 mio. kr. Det er det skøn, som vi regner med.

Hvis der så sker et fald, vil Kulturministeriet yde en kompensation til rettighedshaverne. Det er, skal vi lige huske på, uanset om faldet skyldes selve vederlagsnedsættelsen, altså at man får mindre i vederlag på dvd, eller det skyldes, at der bliver solgt færre dvd'er, fordi der kopieres på andre medier med indbygget harddisk.

Så spørger hr. Simon Emil Ammitzbøll om sluttidspunktet. Det er det, som følgegruppen skal følge, følge udviklingen. Følgegruppen skal efter en periode opgøre, om dvd-provenuet er faldet. Uden at vi har lagt os fast på det, kunne det være i 2008, hvor man har et helt kalenderår, 2007, at evaluere. Hvis rettighedshaverne f.eks. kun har fået 12 mio. kr. i dvd-indtægt i 2006, så får de en kompensation fra Kulturministeriet på 5 mio. kr.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så er det hr. Simon Emil Ammitzbøll for sidste korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Det vil så alt andet lige sige, at på et eller andet tidspunkt vil vederlagets størrelse blive mindre, i hvert fald hvis følgegruppen beslutter noget

andet. Resten af blankbåndsafgiften er der ikke kompenseret for, sådan som jeg kan se det.

Har kulturministeren gjort sig nogen tanker om, hvordan man eventuelt kan kompensere rettighedshaverne i fremtiden, når det her falder bort?

(Kort bemærkning).

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Der er ikke nogen intention om, at det skal falde bort. Det, vi siger, er, at provenuet, som i 2005 sandsynligvis var 17 mio. kr., er det højeste, der nogen sinde har været på dvd-siden. Det provenu vil vi holde på det høje niveau.

Forhåbentlig vil det være sådan, at når man sætter afgiften ned fra 10 kr. til 3 kr., så siger almindelig sund logik og ræsonnement, at så vil der nok ske det, at der vil blive solgt mange flere blanke dvd'er i kongeriget end før. Så forhåbentlig stiger provenuet.

Det, vi bare garanterer med den her øvelse, som jo er til gavn for den danske befolkning, til gavn for it-branchen, er, at provenuet til rettighedshaverne ikke vil falde. Så jeg betragter den her øvelse, det må jeg altså sige, som en win-win-situation for rettighedshaverne og for den danske befolkning. Altså, rettighedshaverne får mindst det samme ud af det, og befolkningen får væsentlig lavere priser på dvd'er, end de havde før.

(Kort bemærkning).

Mogens Jensen (S):

Nu har ministeren jo ingen garanti for, at afgifts-nedsættelsen også slår igennem i den endelige pris, som brugeren skal betale. Så der er et ret stort usikkerhedsmoment.

Men jeg synes, at ministeren er lidt vægelsindet i den her sag. Jeg har lidt svært ved at finde ud af, hvad det er, ministeren egentlig gerne vil i forhold til ophavsretsområdet, når det gælder kompensation. Ønsker ministeren at lægge en afgift på de medier, som folk bruger til at optage?

Kl. 16.35

Det, der har været princippet under den ordning, vi har haft indtil nu, har været, at de medier, der bliver brugt til at optage på, har man lagt en afgift på, og det vil ministeren så fortsætte, hvad angår blankbånd. Men ministeren vil ikke, forstå jeg, tage de nye medier ind, som folk nu optager på, og belægge dem med en afgift. Ministeren taler i stedet for om en eller anden form for finanslovkompensation, hvis ikke de indtæg-

ter skulle komme ind, som man får ind i forbindelse med afgiftspålæggelsen.

Går ministeren ind for afgifter på de medier, som folk bruger til at optage, eller gør han ikke?

(Kort bemærkning).

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Regeringen har stået fast ved en aftale, som første gang blev etableret i 1992, om en kompensation for lovlig kopiering i et af de frirum, der ellers er i den offentlige atmosfære, så at sige. Der har vi så taget det skridt at sige, at der skal være en form for kompensation. Det startede med, at der var afgifter på videobånd, så cd'er, og sådan har man fulgt udviklingen også på dvd-siden.

Det, vi sikrer os nu med den her øvelse – og man skal lige huske på, at det, regeringens forslag handler om, udelukkende er dvd-siden – er, at når man sætter afgiften ned på dvd'erne, så tror vi på, at salget vil stige så eksplosivt, at der mindst vil komme de samme indtægter hjem, forhåbentlig flere.

Men det er rigtigt, som hr. Mogens Jensen siger, at det ikke er sikkert, at det vil give sig udslag i priserne ude i forretningerne. Men der er altså ret stor forskel fra 10 kr. i afgift til 3 kr. i afgift, så lur mig, om den intensive konkurrence ikke også vil betyde, at de vil falde endnu mere end det, det svarer til også i procent. Så jeg tror på, at der vil ske en eksplosion i salget.

Men det skal jo ikke afhænge af min tro eller af en rapport fra Skatteministeriet, som viser, at det vil være provenuneutralt ved de 3 kr. Derfor har regeringen givet det tilsagn – og det er som svar på hr. Mogens Jensens spørgsmål – at vi gør det her for at kompensere rettighedshaverne, men vi vil ikke samtidig skade it-penetrationen i det danske samfund. Derfor vil vi garantere et provenu, som mindst er på det høje niveau, det var i 2005, og som sandsynligvis er 17 mio. kr.

(Kort bemærkning).

Mogens Jensen (S):

Men det, der virker lidt mærkeligt med det forslag, som ministeren fremsætter, er, at det er sådan både-og. Det er at fortsætte en afgiftsordning på blankmedier, altså på dvd'er. Man vil ikke lægge afgift på nye medier, som folk bruger til at optage, men man vil gerne give en eller anden finanslovkompensation, så vi har sådan æbler og pærer blandet sammen her. Jeg synes, det ville have klædt ministeren at fremsætte et forslag, som var mere konsekvent og mere fremtidssikret i forhold til det her område.

Så vil jeg spørge ministeren: Mener ministeren og tror ministeren, at der bliver kopieret mindre eller mere i dag, end der gjorde, da den her ordning blev startet?

(Kort bemærkning).

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Det er jo ikke til at sige. Jeg kan da røbe, at da jeg var teenager, sad jeg og kopierede Dansktoppen derhjemme ved min transistorradio med en meget skræntende lyd og Radio Luxembourg, og hvad det ellers var, jeg kunne optage på mine kassettebånd. I dag bliver der så optaget på nogle andre medier fra nogle andre medier, men der er jo kompensation for de medier, det bliver optaget over på i form af cd'en, dvd'en og videobåndet.

Så det jo ikke er til at sige, om der bliver kopieret mere eller mindre. Jeg har ikke set nogen tal for det. Det kan være, der er noget forskning på området, men jeg har ikke set det. Jeg kan bare sige, at den kompensation, som det her forslag handler om på dvd-siden, er den højeste kompensation, der har været nogen sinde, og det er det niveau, vi vil holde det på – forhåbentlig mere, hvis der bliver solgt nogle flere dvd'er.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til ministeren. Så går vi i gang med ordfører-rækken.

Ellen Trane Nørby (V):

Blankbåndsordningen er en af de ordninger, som er genstand for ret så meget debat og det på ganske løbende basis. Jeg vil nærmest vove den påstand, at jeg egentlig tror, at det er en af de ordninger, hvor det næsten er ligegyldigt, hvad vi når frem til, så vil der aldrig være fuldstændig tilfredshed omkring det. Det skyldes, at der sidder en part over for en anden part, som har meget forskellige tilgange til området, og derfor har vi det også sådan hos Venstre, at vores opgave må være at finde en balance mellem rettighedshaverne og så dem, der bruger indholdet, lytter til musikken, ser på filmene.

Kl. 16.40

Det er også klart, at vi som samfund har et ansvar for at sikre rettighedshaverne. Det er selvfølgelig også på den anden side klart, at vi som samfund har en interesse i, at der sikres gode rammer for kunstnerne, så der også er nogle til at skabe det indhold, som en stor del af os sætter pris på at lytte til i radioen, se i biografen eller på tv.

Uden en sikring af rettighedshaveren kan man sige, at vi i sidste ende vil stå tilbage uden noget indhold. Derfor er det balancen, der er vigtig, og derfor mener vi også i Venstre, at det er en opgave og et ansvar, vi må påtage os her i Folketinget, og ikke en opgave, som skal ligge i et nævn.

Fra Venstre side ser vi kulturministerens forslag som en god sikring af balancen. Forslaget sigter mod at sikre os alle sammen mod den stigende grænsehandel, sikre, at grænsehandelen bremses, så vi også har et reelt salg på området i Danmark, så vel som sikre kunstnerne kompensationsmæssigt, såfremt det skulle vise sig, at de beregninger, der er lavet, ikke slår fuldstændig igennem.

Når det er sagt, er der heller ingen tvivl om, at ligegyldigt om vi taler blankbåndsordningen på musik, altså på cd, eller om vi taler om det på dvd'er, så har der altid været tale om et tilskud, et supplement til den primære indtjening hos kunstnerne. Det er jo ikke sådan med de niveauer, der ligger på nuværende tidspunkt, at der er nogen, der udelukkende lever af de ordninger, vi har. Det er og bliver et supplement.

Nedsættelsen fra de 10 kr. til 3 kr. er foreslået på baggrund af Skatteministeriets beregninger på området. Fra Venstres side har vi noteret os, at det i en række af hørings svarene er blevet fremført, at man ikke mener, at den direkte konsekvens vil være så stor, og at det ikke vil slå så stærkt igennem.

Man mener, at Skatteministeriet har været lidt for positiv i sine analyser af de dynamiske effekter. Derfor glæder det os i Venstre, at lovforslaget indeholder en sikring af kunstnernes kompensation via finansloven, såfremt det viser sig, at beregningerne ikke har været for optimistiske, og fra Venstres side vil vi følge udviklingen tæt.

Principielt havde vi fra Venstres side gerne set en fuldstændig finanslovløsning, fordi lovliggørelsen af den private kopiering har været en politisk beslutning, som gælder os alle og derfor også bør være et ansvar, som hele samfundet påtager sig for at sikre den kompensation, som kunstnerne har krav på som følge af den private kopiering.

Men man kan sige, at i det øjeblik vi egentlig har tilladt en privat kopiering, er vi kommet ud på en glidebane, for det vil altid være et spørgsmål om, hvor grænsen går, og det vil altid være den der med, at i det øjeblik noget sendes på tv

eller sendes i radioen, så overgår det fra at være enerettigheder til at være allemandseje.

I gamle dage var det på kassettebåndoptagere, vi optog tingene. Jeg tror, at der er mange, der kan huske, hvordan man sad og klippede kørebånd sammen, inden man skulle på sommerferie, eller hvordan man fra tv direkte optog Melodi Grand Prix og bagefter kunne lytte til de her knudrede sange med lidt »schyy, jeg optager« indimellem. I dag har vi jo en helt anden situation, fordi digitaliseringen har slået så meget igennem, som den har, og den kvalitet, som man kan optage med i dag, er lige så god som den kvalitet, man køber.

Derfor er der heller ingen tvivl om, at den glidebane, der blev startet i dag, er endnu større, i betragtning af at man har tilladt privat kopiering. Ikke mindst i betragtning af den digitale struktur, vi har, hvor kvaliteten er den samme, og hvor mange af flowmedierne i højere grad bliver erstattet af en demand-struktur, er vi også fra Venstre side meget interesseret i, at vi i behandlingen af lovforslaget går ind i en principiel diskussion om, hvorvidt det egentlig er en glidebane, der er så stor, at vi ikke kan stoppe den i forhold til, hvad enerettigheder er, og hvad egentlig vores alles rettigheder er.

Netop derfor synes vi, det er relevant, at vi forholder os til, at vi lever i en teknologisk tidsalder, og i den teknologiske tidsalder har vi fra Venstres side et klart ønske om, at antallet af computere og andre informations- og teknologigenstande bliver større, og at de bliver udbredt endnu mere, end de er i dag. Det gælder både i de danske hjem, de danske virksomheder og de danske uddannelsesinstitutioner.

Det er klart et mål med Venstres it-politik, at det ikke gøres vanskeligere for danskerne at benytte sig af de it-muligheder, vi har, og vi ønsker heller ikke en afgift lagt ud på hardwaren, som gør det sværere for danskerne at benytte sig af de nye muligheder på it-området.

Lad mig så også sige, at den teknologiske udvikling også har givet kunstnerne mange nye muligheder, som man ikke havde tidligere. Med internettet og digitalisering er fjerne lande pludselig blevet nærmarkeder, hvor man kan sælge film og musik. Afstandene er reduceret og mulighederne er mange, hvis man altså går med på bølgen, og hvis man tør udnytte dem.

Kl. 16.45

I januar måned kom IFPI med tallene for, hvor meget det digitale salg af musik er steget bare det sidste år. Jeg ved godt, at i dag diskutere-

rer vi dvd'er og ikke musik, men det viser jo noget om, at man også fra rettighedshavers side er nødt til at forholde sig til, at vi lever i en tid med en anden teknologisk udvikling.

I 2005 blev der lovligt downloadet 420 millioner musiknumre fra betalings tjenester via nettet. I 2004 var tallet 156 millioner. Det er altså den, kan man sige, lovlige kopiering, som man betaler for, som jo også er steget i kraft af de digitale muligheder. Vi ser i højere grad, at fordi de digitale muligheder i dag for at downloade lovligt mod betaling stiger, vil der også stadig væk, hvis man udnytter mulighederne, komme en større indtjening, hvad angår de direkte indtjeningsmuligheder for kunstnerne. Jeg tror heller ikke, der er nogen tvivl om, at udviklingen vil gå endnu mere i den retning.

I Danmark sælges der hver måned, hvis man også kigger på tallene fra IFPI, 300.000 musiknumre via downloads på Phonofiles, TDC, Microsoft, Payload, Jubii, Bilka og nogle af de andre sites. Og på billedsiden er man jo også med Producentforeningen og kort&dok kommet videre med hensyn til at udnytte de muligheder, der er, for at bruge nettet og digitaliseringen til også at distribuere og sikre en direkte indtjening på det her område.

Jeg synes også, det var meget sjovt, at man i sidste uge i Politiken kunne læse, at Carpark North lige pludselig havde fået e-mails fra unge mennesker på den anden side af kloden, som via nettet have stiftet bekendtskab med deres musik, og som faktisk var villige til at betale for den.

Så digitaliseringen lægger selvfølgelig et pres på den blankbåndsordning, vi i sin tid oprettede, men giver altså også nogle muligheder for, at kunstnerne får tilgang til et større marked og dermed kan tjene mere i direkte indtjening. Og som jeg startede med at sige, har blankbåndsordningen aldrig været andet end et supplement til den direkte indtjening, og derfor er vejen frem også at sikre større muligheder med hensyn til den direkte indtjening.

Et andet element, som vi i Venstre meget håber at vi kan tage op til diskussion under behandlingen af lovforslaget, er hele den del, som drejer sig om mediekonvergensen. I lovforslaget har man fra kulturministerens side valgt at fastholde reglerne om kopispærring, men jeg tror, det er vigtigt, at vi i den mediekonvergens, vi lever i nu, i høj grad også arbejder på, at vi får en interoperabilitet mellem de forskellige medier,

sådan at jeg, når jeg køber en lovlig cd, kan lægge den ind på min computer og min iPod.

Det er jo den virkelighed, mange unge – og mange danskere – generelt lever i, og hvis man modarbejder den, modarbejder man også chancen for, at man faktisk kan sikre kunstnerens mulighed for at få en højere direkte indtjening, fordi man skaber et misforhold mellem, hvordan den teknologiske virkelighed er, og de barrierer man sætter op.

Så jeg ser meget frem til behandlingen af lovforslaget og den debat, vi får. Jeg håber, vi kommer lidt mere ned i substansen og principperne omkring det. Jeg tror, at vi alle sammen har en interesse i, at vi sikrer en balance, hvor der både er nogle rettighedshavere og så sandelig også nogle forbrugere, som lever i en teknologisk virkelighed.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Er det ikke korrekt, at når Venstre fastholder den nuværende ordning med en kompensation alene på de løse medier, er det det samme som at sige til kunstnerne, at det dør lige så stille og roligt ud? Det er det ene spørgsmål. For vi ved jo alle sammen, at salget af kassettebånd er raslet ned, vi ved, hvad der skete, da vi sænkede afgiften på cd-rom'er, og vi ved, at salget af dvd'er vil rasle ned, fordi optageudstyret flytter fra løse medier til faste medier eller til andre medier.

Så når Venstre siger, at man skal fastholde afgiften alene på de løse medier, er det det samme som at sige til kunstnerne, at deres tid er ude, fordi kompensationen dør ud.

Det andet spørgsmål er: Vil Venstre være med til at ændre lovens forudsætning om, at det alene er nedgangen i salget eller nedsættelsen af afgiften på dvd'er, der ifølge lovforslaget skal kompenseres?

(Kort bemærkning).

Ellen Trane Nørby (V):

Ja, det var mange spørgsmål på en gang, men hvis jeg nu taler rimelig hurtigt, kan det jo være, at jeg når omkring dem.

Hvis vi tager det sidste først om afgiften, så behandler vi jo ikke cd'erne i det her lovforslag, vi koncentrerer os om dvd'erne, og derfor er det det område, det drejer sig om. Men jeg synes da, at vi under udvalgsbehandlingen skal tage en bredere og mere principiel diskussion, hvis der er ønske om det, det ville da kun være gavnligt.

Men hvis vi kigger på det her lovforslag, så drejer det sig jo om dvd'erne, og dermed om en mulig kompensation. Vi ved jo ikke, om salget bliver mindre. Man kunne jo også håbe, at det blev højere, når vi reducerer grænsehandelen.

Med hensyn til det andet om, hvorvidt det blot er et udtryk for, at vi udfaser det, synes jeg, at jeg meget klart sagde, at vi har en it-politik, hvor vi ønsker, at flere danskere skal blive fortlørlige med it-teknologi og egentlig ride med på den bølge, der er med hensyn til at være online, ligegyldigt om man arbejder på en virksomhed, er på en uddannelsesinstitution eller er i sit hjem. Og derfor ønsker vi ikke en afgift på hardware.

Og selv om man siger, at det kan lægges over på nogle andre hardwarelementer, betyder den mediekonvergens, vi har, at det vil komme til at ligge på computerbaseret hardware, og det er vi imod.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Hvis man køber en iPod eller en MP3-afspiller, er der jo bare tale om, at en cd-rom lagres på et andet medie, er det ikke korrekt forstået? Og hvad er årsagen til, at den afgift eller kompensation, som vi har fastlagt for en cd-rom, ikke skal videreføres, fordi cd-rom'en nu ikke er rund, men er lagret på en MP3-afspiller? Hvad er forskellen? Hvorfor skal der ikke gives kompensation? Det har jo intet at gøre med en computer, det er jo bare en cd-rom lavet på en anden måde.

(Kort bemærkning).

Ellen Trane Nørby (V):

At tro, at en blank cd-rom er det samme som en iPod, får mig til at sige, at jeg tror, at hr. Ole Sohn har haft lidt for få iPods i hånden til at vide, hvad de egentlig kan. Og når jeg kigger på de nyeste skud på stammen, ser jeg, at man jo kan alt fra at hente radioprogrammer til at se tv via vodcasting, podcasting og andet på de her digitale gadgets.

Og det, vi ser, er jo ikke en teknologisk udvikling, der gør, at medierne bevæger sig længere og længere væk fra hinanden. Nej, vi ser i højere grad en teknologisk konvergens, hvor vi begynder at have en minicomputer i vores mobiltelefoner; hvor vi kan være online via vores lille No-kiacomunicator.

Det er den udvikling, der kun kommer til at gå i én retning, og det er i retning af konvergens. Og derfor er der reelt set ikke tale om en cd-rom,

der har taget en anden form, men tale om en computer i miniformat eller i et lidt større format eller i et helt stort format. Og det ønsker vi ikke at lægge en hardwareafgift på.

(Kort bemærkning).

Mogens Jensen (S):

Jeg hæfter mig ved, at Venstres ordfører i sit indlæg sagde, at egentlig og principielt havde Venstre hellere set en finanslovsfinansiering af den her kompensation.

Så vil jeg bede fru Ellen Trane Nørby om at forklare, hvorfor man så ikke har fremmet det. Jeg synes, at vi har det problem med forslaget, at det blander æbler og pærer. Det blander en afgift sammen med noget finanslovsfinansieret, hvis der nu ikke kommer nok ind på æblerne. Er det noget, Venstre vil arbejde for på længere sigt; nemlig at det bliver sådan en ordning, vi får? Det var det ene spørgsmål.

Og det andet er spørgsmålet om niveauet for kompensationen. Der findes statistik, der viser, at totalvederlaget til kunstnerne er faldet med 35 pct. siden 1996, mens kopieringen er steget med 33 pct. Mener Venstre også, at vi har et problem med niveauet for kompensation, altså at niveauet skal være højere?

(Kort bemærkning).

Ellen Trane Nørby (V):

Nu er alt det, der ligger, vederlaget på blankbånd, jo et supplement til den direkte indtjening. Og i den her tid, hvor hr. Mogens Jensen siger, at supplementet er faldet, er den direkte omsætning og indtjening på både musikområdet og filmområdet så sandelig steget. Det er jo den direkte indtjening, og det er sådan, at det jo er den indtjening, som mange kunstnere lever af. Det andet udgør kun et supplement.

Det håber jeg at vi kan være enige om, for ellers er der godt nok nogle, der skal leve langt under sultegrænsen og fattigdomsgrænsen, hvis de skal leve af de vederlagsafgifter, der er. Derfor er det kun et supplement. Og derfor ligger kompensationen selvfølgelig også i en størrelsesorden, som svarer til den nuværende, og som dermed fortsat vil være et supplement.

Jeg sagde i min tale, at jeg principielt synes, det er et problem, at man har tilladt privat kopiering, fordi det er en glidebane, og den diskussion håber jeg vi kan tage under den videre behandling af forslaget, for vi ved jo fra tallene, at det, siden privat kopiering blev tilladt, er sådan, at der i 54 pct. af de danske hjem er en større

samling videobånd med ting, der er optaget fra fjernsynet, og dermed er rettighedshavernes rettigheder lige pludselig blevet allemandseje.

(Kort bemærkning):

Mogens Jensen (S):

Jeg fik ikke helt svar på spørgsmålet om, hvorvidt Venstre vil arbejde for en ordning på sigt, som er finanslovfinansieret. Det var det, jeg hørte ordføreren sige i sit indlæg.

Kl. 16.55

Og er Venstre ikke enig i, at den kompensation, der gives for den lovlige kopiering, som vi jo altså har indført her i landet, også skal matche den kopiering, og det vil sige den anvendelse, der rent faktisk er af de rettigheder, som kunstnerne har? Der er en niveauforskydning fra 76 mio. kr., da den her ordning var på sit højeste, og til de 45 mio. kr., som det måske bliver i 2005, og jeg forstår, at det er det niveau, Venstre vil lægge til grund for det, som kunstnerne skal have.

(Kort bemærkning):

Ellen Trane Nørby (V):

Altså, nu refererer hr. Mogens Jensen jo til det totale beløb, der ligger i blankbåndsorteringen. Hvis vi forholder os til, at det her lovforslag handler om dvd'erne, er det niveau, som blev fastsat sidste år, og som man forventer bliver omkring 17 mio. kr., faktisk det højeste, der har været, siden ordningen blev indført. Det skyldes selvfølgelig også, at der er en større frembringelse i dag af dvd'er, end der har været tidligere.

Så derfor må vi faktisk sige, at vi tager udgangspunkt i det bedste år, hvad angår den kompensation, der er givet på dvd-siden, som var på 17 mio. kr. sidste år. Det totale tal rummer jo også nogle andre elementer.

(Kort bemærkning):

Per Clausen (EL):

Jeg synes jo, at fru Ellen Trane Nørbys indlæg her giver anledning til gode forhåbninger om, at vi kan få en grundig og seriøs diskussion af det her problem, som jo handler om meget andet – og om andet og mere end afgifter på dvd'er.

Men jeg vil godt starte med at spørge, om jeg skal forstå fru Ellen Trane Nørbys bemærkninger til den private kopiering sådan, at det er Venstres politik, at man skal forbyde privat kopiering, sådan at det frirum, som kulturministeren nævnte i sin tale, skal fjernes, altså hvorvidt

det ligesom er Venstres bud på en løsning af det her problem.

(Kort bemærkning):

Ellen Trane Nørby (V):

Hvis vi kigger på, hvad det store problem er, hvad angår kunstnerens indtjening, har det jo været, at der har været en kæmpe stor ulovlig kopiering, som har været stigende, og som dermed har været den første indtjening, som kunstnerne meget ofte skal leve af. Det, der sikrer de gode rammer, har været for nedadgående på grund af en ulovlig kopiering.

Det skal der slås hårdt ned på. Og dermed kan man forhåbentlig også sikre nogle bedre rammer for kunstnerens direkte indtjening, fordi blankbåndsorteringen kun har været et supplement til den direkte indtjening. Derfor er det vigtigt for mig, at vi sikrer rammerne for den direkte indtjening og ikke tror, at vi kan lave en lappeløsning vedrørende kompensationen, som går ind og redder det hele.

Det, der skal sikres, er, at man på den direkte indtjening udnytter de teknologiske muligheder, der ligger i dag, til at kunne få sine produkter ud på større markeder og sælge musik på den anden side af kloden og sælge film via nettet på andre måder. Det er jo der, der tjenes penge; der er den direkte indtjening og ikke via blankbåndsorteringen.

Men jeg ser også frem til, at vi forhåbentlig får en større og mere dybtgående, principiel debat om området.

(Kort bemærkning):

Per Clausen (EL):

Det er selvfølgelig ikke overraskende, at Venstre lægger meget vægt på de kommercielle muligheder. Og jeg synes i øvrigt også, at det er fornuftigt at gøre det, fordi det jo er rigtigt, at det i stor udstrækning er det, kunstnerne skal leve af.

Men hvis nu udgangspunktet er, at de penge, man i dag får ind på blankbåndsorteringen, både hvad angår de enkelte kunstnere, og hvad angår kulturelle projekter osv., spiller en vigtig og en positiv rolle, og hvis vi ikke forventer, at man bliver i stand til og måske heller ikke ønsker at forbyde den private kopiering, er fru Ellen Trane Nørby så ikke enig i – også i en situation, hvor meget tyder på, at den eksisterende blankbåndsortering fases ud, fordi den baseres på gammel teknologi, og jeg kan godt forstå, hvis Venstre ikke ønsker at lægge afgift på nyere teknologi, det er jeg enig i – at hvis den fases ud,

har vi faktisk brug for at skaffe nogle penge til den ekstra kompensation, det ekstra supplement, som blankbåndordningen i dag udgør, og enig i, at det skal vi så også snakke om i forbindelse med en finanslovfinansiering?

(Kort bemærkning).

Ellen Trane Nørby (V):

Det er fuldstændig korrekt. Vi ønsker ikke at lægge en afgift på ny teknologi og dermed få en hardwareafgift, og derfor kan vi heller ikke støtte SF's forslag.

Hvad angår det andet, med hensyn til hvordan man sikrer en balance, indikerede jeg meget klart i min tale, at vi faktisk mener, at kulturministerens forslag er udtryk for en balance, fordi der gives en kompensation, hvis det skulle vise sig, at der ikke kommer et mersalg på baggrund af dvd-afgiftsnedsettelsen fra de 10 kr. til de 3 kr., altså at grænsehandelsproblematikken egentlig ikke viser sig at slå helt igennem, og der så vil komme et tab på det vederlag, som rettighedshaverne får i dag. Og det er vi jo så villige til at gå ind og kompensere for. Derfor kan vi støtte det lovforslag, som kulturministeren har lagt frem, fordi vi mener, det indikerer en god balance, hvor der stadig væk tages hensyn til rettighedshaverne.

(Kort bemærkning).

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Nu tror jeg, vi har forstået, at regeringen vil kompensere på dvd-området. Så langt, så godt. Men da salget af resten af de forskellige løse medier, som er omfattet af blankbåndsvederlaget, jo sandsynligvis stadig vil gå nedad, vil vi nok se en nedadgående indtægt.

Kl. 17.00

Så kan jeg forstå, at fru Ellen Trane Nørby egentlig er lidt charmeret af en løsning over finansloven på dette område. Spørgsmålet er, om Venstre måske er interesseret i, at vi ser på, om kunstnerne overhovedet bliver tilstrækkeligt kompenseret med den ordning, vi laver nu, eller om vi i stedet skulle kompensere kunstnerne på en helt anden måde, måske over finansloven eller noget andet. Er det noget, Venstre ville være interesseret i at kigge nærmere på?

(Kort bemærkning).

Ellen Trane Nørby (V):

Vi kan jo altid tage en snak om nogle forskellige ting, men lige nu står vi sådan set med det pro-

blem, at i dag er der en så stor grænsehandel, at der næsten ikke bliver solgt blanke dvd-skiver i Danmark. Man køber dem i Tyskland, særlig når man bor i Sønderborg, som jeg gør. Jeg køber dem ikke selv, men jeg kan jo se, hvad der bliver handlet, når jeg kører ned til Fleggaard og Poetz.

Hvis vi skal løse den problemstilling, skal dvd-afgiften sænkes. Det gør vi med dette lovforslag, og så må vi jo se, om det slår lige så meget igennem, som Skatteministeriet har lagt op til, eller om der fra regeringens side skal lægges op til en kompensationsordning, så kunstneres rettigheder sikres. Vi må jo kigge på, hvordan vi løser den problemstilling, vi står med nu, men vi må også erkende, at vi ikke kan forudsige, hvordan det kommer til at se ud i fremtiden.

Det, jeg hører den radikale ordfører lægge op til, er en bredere og mere principiel diskussion, og den håber jeg vi kan tage i udvalget. Men her og nu er vi jo nødt til at forholde os til det, som står i det lovforslag, vi behandler i dag.

(Kort bemærkning).

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Den tredjedel, der handler om dvd-vederlag, vil regeringen kompensere. Det tror jeg selv jeg har fattet, og dermed tror jeg ikke, der er nogen, der er i tvivl længere.

Men det, jeg spørger til, er de andre to tredjedele om blankbåndsvederlaget. Det vil jo sandsynligvis – jeg gætter bare, men det vil sandsynligvis falde i de kommende år, så ville det i virkeligheden ikke være oplagt at finde ud af, hvordan vi kan kompensere rettighedshaverne for den indtægtsnedgang, der kan forventes på området?

(Kort bemærkning).

Ellen Trane Nørby (V):

Jeg synes, det ville være mest interessant at se på, hvordan vi kan sikre generelt bedre rammer for kunstnerne, filmfolkene og musikerne set i forhold til deres direkte indtjening. Den største del af deres indtjening er den direkte indtægt og ikke de vederlagsordninger, vi har i dag, men i vederlagsordningene skal vi sikre en kompensation, som er på samme niveau som den, der findes i dag, og det er det, regeringen gør med det fremsatte lovforslag. Hvis vi skal til at diskutere principper, tror jeg, vi kommer meget længere ved at diskutere principperne for at sikre den direkte indtjening og ikke supplementsindtjeningen.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er hr. Mogens Jensen.

Mogens Jensen (S):

Der er ingen tvivl om, at den såkaldte oplevelsesøkonomi vil komme til at fylde mere og mere i de kommende år, både internationalt og i Danmark, hvor efterspørgslen efter kunstneriske og kulturelle oplevelser vil stige, og i Danmark har vi, vores størrelse til trods, alle muligheder for at være i front i oplevelsesøkonomien, hvis vi altså vil, og hvis vi satser på det.

Vi har i de senere år set, hvordan dansk film er nået langt, både hvad angår publikumstilstrømning herhjemme, og når det gælder om at skabe internationalt gennemslag. Vi har andre eksempler fra musik, billedkunst, tv-drama, litteratur, computerspil og flere andre områder. Ifølge statsministeren er der jo efterhånden heller ikke det, Danmark ikke skal være verdensmester i, men sandt er det i hvert tilfælde, at kunstnerisk og kulturelt har vi et utrolig stort potentiale her i Danmark. Det kan give danskerne mange flere gode kulturoplevelser, men det kan også blive tilfældet uden for vores eget lille sprogområde. Men det kræver altså, at man vil satse offensivt på kunsten og kulturen, som SR-regeringen bl.a. gjorde, da den med den første store satsning skabte økonomi til dansk film, som den også gjorde på andre områder her i Danmark, bl.a. ved at kickstarte vindmølleindustrien i sin tid.

Men det er altså desværre ikke den vej, regeringen betræder i kulturpolitikken. De omfattende nedskæringer, som ved denne regerings start blev gennemført på kulturbudgetterne, og den løbende nedjustering, der gennemføres, føles stadig mere snærende af kunstnere og kulturinstitutioner, og jeg tror ikke, der er mange kunstnere, som egentlig føler, at regeringen lever op til målsætningen om, at Danmark skal være verdensmester i kultur- og kunstproduktion, og at vi skal satse på en oplevelsesøkonomi, som er i verdensklasse.

Kl. 17.05

Kulturministeren taler jo meget om oplevelsesøkonomien og også om satsningen på det kreative Danmark. Men når det handler om at sikre bedre vilkår og bedre udviklingsbetingelser for dem, der skal levere os indholdet af oplevelsesøkonomien – det kreative guld, kunstnere – har denne regering desværre ikke formået at skabe en kraftfuld, stærk ramme for og yderli-

gere incitament til kunstnerisk udvikling og produktion, og sådan er det desværre også med det lovforslag om ændring af ophavsretten, som vi har til behandling i dag.

Ophavsretten og muligheden for, at man med den i hånden kan få en fornuftig betaling for sine kunstneriske frembringelser, er et grundlæggende og helt nødvendigt og vigtigt livsvilkår for kunstnerne, som samfundet også bliver nødt til at understøtte – ikke mindst i en tid, hvor ophavsretten, sådan som vi er vant til at definere den og forvalte den i Danmark og Europa i øvrigt, er under stærkt pres fra bl.a. USA. Derfor er det også skuffende, at kulturministeren ikke har valgt at komme med et lovforslag, der kunne give os en fremtidsikkert og holdbar ordning, der ville sikre kunstnerne en ordentlig kompensation for den lovlige kopiering af deres produkter, som vi har gjort mulig i Danmark.

Det var netop det, man med rimelighed kunne forlange, når der er lagt op til en decideret revision af 2003-loven, fordi man allerede dengang kunne forudse, at den teknologiske udvikling ville gøre en revision nødvendig. Men i stedet kommer ministeren med et forkølet forslag om at nedsætte blankbåndsafgiften på dvd'er fra 10 kr. til 3 kr., altså en forringelse af den eksisterende ordning for kunstnerne. Blankbåndsortningen er oven i købet ved at dø, fordi folk i stigende grad ikke kopierer over på blanke medier, men på harddiske, MP3'er, dvd'er, ipods og pc'er.

Hvis ministeren havde taget konsekvensen af det og havde sagt, at han går ind for, at det er det, som folk optager på, der skal belægges med en afgift, så kunstnerne kan få deres kompensation, for nu optager folk altså direkte på apparater i stedet for at optage på blanke medier, og derfor skal apparaterne pålægges en afgift til erstatning for afgiften på de blankbånd, som der bliver færre og færre af, ja, så kunne man have forstået logikken. Men at fremsætte et forslag, der bevarer en ordning, som langsomt er ved at dø ud, og kombinere det med en statslig garanti for, at kunstnernes provenu fastholdes på 2005-niveauet, kan ikke betegnes som andet end en lappeløsning, og det er i øvrigt også en økonomisk utilstrækkelig løsning for kunstnerne.

Havde ministeren i det mindste tilbudt kunstnerne, at garantien skulle gælde for hele blankbåndsortningen og ikke kun for dvd-provenuet, havde der da været bare lidt, som kunstnerne kunne holde fast i. Men jeg har bemærket, at samtlige kunstnerorganisationer og rettigheds-

havere er dybt utilfredse med og skuffede over ministerens udspil.

Socialdemokraterne ønsker at sikre kunstnerne og rettighedshaverne en ordentlig og rimelig kompensation for den lovlige kopiering, som vi har tilladt i Danmark, både fordi den er en væsentlig del af kunstnernes indtægtsgrundlag, og fordi der for de midler iværksættes kunstnerisk produktion og udvikling i Danmark. Ikke mindst for musikken er det vigtigt, fordi det offentlige kun giver meget lidt i produktions- og udgivelsesstøtte. Vi er af den opfattelse, at en sådan kompensation skal ligge på et højere niveau end i dag, så der både tages hensyn til blankbåndsortningens oprindelige hensigt og kompenseres for de forringelser, der faktisk er sket gennem årene, bl.a. da kulturministeren nedsatte cd-afgiften med 60 pct. i 2003.

Socialdemokraterne er imidlertid tilhængere af en teknologineutral ordning, så vi ikke hele tiden skal revidere kompensationsordningen på grund af, at der opstår nye teknologier og nye apparater. Hvis ordningen frigøres fra de forskellige medier og apparater, vil det samtidig kunne fjerne noget af det bureaukrati, der jo helt nødvendigt må være i firmaer og organisationer for at administrere en sådan ordning, og vi vil også kunne undgå de opslidende kampe, vi allerede hører om i dag, og som går på, hvorvidt hardware anvendes eller ikke anvendes til kopiering.

Vi har altså her det samme synspunkt, som vi har om den fremtidige DR-licens, hvor vi ønsker licensen omlagt, så den bliver en generel medielicens og ikke en licens, der følger en bestemt type apparat. En sådan ordning har man bl.a. i Norge, hvor den nødvendige kompensation til kunstnerne er afsat på finansloven, men jeg vil være helt åben over for at diskutere andre teknologineutrale løsninger, bare de sikrer den nødvendige kompensation til kunstnerne. Men ministerens hybridforslag er hverken det ene eller det andet. Det er ikke holdbart, og jeg vil opfordre ministeren til åbne for en bredere drøftelse med partierne om alternative forslag til det, ministeren har lagt frem.

Kl. 17.10

Så har jeg lige et par bemærkninger om de øvrige elementer i regeringens lovforslag. Vi kan støtte, at der i denne omgang ikke ændres på reglerne vedrørende kopispærring, så rettighedshaverne altså fortsat har adgang til at benytte muligheden for at undgå ulovlig kopiering. Det er fornuftigt, at Videnskabsministeriet

og Kulturministeriet har indledt et samarbejde, der med udgangspunkt i en kommende rapport fra EU-Kommissionen skal vurdere reglerne ud fra de samlede erfaringer i EU-landene. Bl.a. kan vi jo læse i dagens medier, at den franske Nationalforsamling nu vil sikre, at de store it-giganter som Apple og Microsoft ikke kan låse forbrugeren fast til at benytte bestemte digitale musikafspillerprodukter gennem deres egne kopieringsprogrammer, som ikke kan tale med andre programmer.

Vi kan i princippet også støtte, at kompensationsordningen kommer til at omfatte yderligere grupper, nemlig fremstillere af billedoptagelser og radio-fjernsyns-foretagender. Men det må have en klar sammenhæng med, at der sikres et økonomisk løft i kompensationsordningen, og at der i forhold til den gældende ordning ikke sker en beløbsmæssigt ændret fordeling af midlerne mellem de forskellige rettighedshavergrupper. Her mangler vi også et svar fra ministeren på, hvordan han vil sikre dette.

Grundlæggende må jeg tilkendegive om lovforslaget, at Danmark blev berømt ud over Europa, da vi i sin tid indførte blankbåndsortningen, som dengang var Europas bedste. Kulturministeren kan nu få – i gåseøjne – held til at gøre den til Europas dårligste, og jeg synes, ministeren skulle have den ambition at skabe en ny og tidssvarende kompensationsordning for kunstnere, som reelt er i verdensklasse, og som vil gøre Danmark til verdensmester i gode udviklingsbetingelser og rammer for vores kreative kunstnermiljøer. Det vil Socialdemokraterne stå klar til at lægge både energi i og stemmer til.

I forlængelse af det kan jeg sige om SF's beslutningsforslag nr. B 71, at vi er fuldstændig enige med SF om intentionerne i forslaget om at sikre kunstnernes rettigheder og sikre rettighedshaverne en ordentlig kompensation. Men i forlængelse af det er det lige så klart, at vi mener, at den rigtige løsning skal være teknologineutral. SF's forslag lægger op til, at der skal lægges afgift på hardware og apparater, og her vil vi altså gå en anden vej. Men SF's forslag om at oprette et ophavsretsnaevn bestående af rettighedshaverne, elektronikbranchen og forbrugeren synes vi godt om, og det skal der under alle omstændigheder arbejdes videre med. Også med en teknologineutral løsning, som eventuelt er finansieret over finansloven, vil der nemlig være behov for, at parterne sammen med staten finder modeller for, hvordan en kompensationsordning skal sammensættes og reguleres.

Jeg kan give stærk moralsk opbakning til SF's intentioner og også til ideen om et ophavsrets-nævn, men altså ikke til den konkrete vederlags-model, som er indbefattet i SF's forslag.

Louise Frevert (DF):

Tiden er nu kommet til at vurdere, hvorvidt den revisionsklausul, der blev indsat i ophavsretsloven af den 17. december 2002, skal have konsekvenser.

Som det kan læses i lovforslaget, ser ministeriet ikke nogen grund til, at der skal forandres noget. Dog mener jeg, at ministeren meget fornuftigt har taget højde for, at der er en teknologisk udvikling i gang, som meget nemt kan løbe hurtigere, end vi som politikere har fantasi til at forestille os.

Kulturministeriet og Videnskabsministeriet vil vurdere, om der skal ændringer af reglerne om tekniske foranstaltninger, når Kommissionens ventede rapport foreligger, og det vil senest ske i efteråret 2007. Det er rart at se, at ministeren er på forkant med udviklingen, idet der samtidig vil blive set på, om forbrugerne bliver dårligere stillet i forbindelse med onlinekøb og brug af andre tekniske foranstaltninger, end de sædvanligvis har været, bl.a. i forbindelse med traditionelt køb af cd'er i såkaldte fysiske forretninger. I Dansk Folkeparti føler vi os trygge ved, at man holder et vågent øje med tingenes tilstand og udvikling.

Der blev afholdt en konference i marts 2005, hvor man bl.a. evaluerede reglerne om beskyttelse af de tekniske foranstaltninger. På det tidspunkt støttede rettighedshaverne de gældende regler, og de var ikke af den holdning, at det bør være lovligt at omgå tekniske foranstaltninger med henblik på privat kopiering.

Kl. 17.15

Selv om det ikke ligefrem er videnskabsministeren, der burde have megen ros i denne sammenhæng, men derimod kulturministeren, er det dog anført i lovforslaget, at videnskabsministeren mener, at de tekniske foranstaltninger stadig medfører, at forbrugerne ikke kan flytte digitalt indhold fra en afspiller til en anden, og at man derfor opfordrer branchen til at udvikle fællesstandarder, så forbrugernes ret til selv at skabe en operabilitet sikres, og indholdet kan benyttes på forskellige afspillere. Det er også fremført, at det i virkeligheden kun er 15 pct. af alle nye cd'er, der har kopispærring, men når det drejer sig om film, er det noget ganske andet, idet man altid har anvendt kopispærringer, både

på de gamle vhs-bånd og nu også på dvd-mediet. I Danmark har vi ikke været rigtig gode til at implementere de tekniske foranstaltninger, men det kommer, og det er vældig godt, at man er opmærksom på dette, så ophavsretshaverne ikke går glip af deres midler.

Det foreslås i lovforslaget at nedsætte dvd-verderlaget med 7 kr., så prisen bliver 3 kr. Efter som der har været en vis skepsis hos rettighedshaverne, og der er rejst kritik af Skatteministeriets beregninger, nedsættes der en følgegruppe, som består af repræsentanter for rettighedshaverne, nemlig Copy-Dan, elektronikbranchen, Dansk Handel & Service, it-branchen, og så selvfølgelig af Skatteministeriet og Kulturministeriet.

Man forventer, at dvd-provenuet bliver 17 mio. kr. i 2005, og bliver det ikke det, er man indstillet på at yde en kompensation til rettighedshaverne, uanset om nedgangen skyldes selvvederlagsnedsættelsen, eller om der sælges færre dvd'er. Dog kunne jeg ønske, at ministeren venligst ville svare på, hvorfor det ikke er gennemsnittet fra de sidste 12 måneder, men kalenderåret 2005, man har taget udgangspunkt i. Desuden står der heller ikke noget om, hvorvidt 2005-udgangspunktet er eller vil blive PL-reguleret. Der har været utallige henvendelser fra alle dele af branchen, og det ville være rart, hvis der kunne gives et uddybende og plausibelt svar.

Denne del af blankbåndsafgifterne er et lille beløb i forhold til resten af området og optager kun en meget lille del af selve ophavsretsloven. Lovforslaget drejer sig i virkeligheden kun om ca. 11 mio. kr. til danske ophavsretshavere, idet en tredjedel som sagt går til udenlandske kunstnere. Det er, som om lovforslaget bliver gjort til en kompensationsgaranti til kunstnerne, at det skal være deres eksistensgrundlag, men det passer jo ikke, for det, der i virkeligheden er tale om, er jo, som det også står i forslaget, at man forventer, at det samlede blankbåndsvederlag vil blive 45 mio. kr. i 2005.

Helt overordnet fordeles blankbåndsmidlerne mellem lydsiden og billedsiden. På billedsiden fordeles cirka en tredjedel af midlerne til de skabende kunstnere, navnlig komponisterne, en tredjedel til de udøvende kunstnere og en tredjedel til lydproducenterne, dvs. pladeselskaberne. Af den andel, der fordeles til skabende kunstnere, går de to tredjedele til individuelle formål, mens en tredjedel går til kollektive formål i form

af f.eks. kollektive projekter inden for den skabende musik.

Lad mig én gang for alle understrege, at vi synes, at rettighedshaverne skal have deres kompensation. De skal have, hvad de er berettiget til, og det mener jeg absolut der bliver taget højde for i L 166. I parentes vil jeg lige spørge, hvornår vi sidst har set, at man fra Finansministeriets side garanterer kunstnerne en kompensation, hvis de ikke kan blive kompenseret ud fra de retningslinjer, der er blevet sat op? Jeg må nok sige, at det er en flot cadeau fra vores og regeringens side, så jeg synes bestemt, vi skal være tilfredse med dette og se tingene i en større sammenhæng. Dette lovforslag handler kun om dvd'er og ikke om hele blankbåndsområdet.

Det næste forslag er Dansk Folkeparti til gengæld en smule løren ved. Jeg er dog fuldstændig enig med forslagsstillerne i, at den teknologiske udvikling går så rasende hurtigt på nuværende tidspunkt, at man skal holde et vågent øje med hele situationen, specielt på ophavsretsområdet. Derimod synes jeg ikke, der er meget mere at tilføje til SF's forslag end de betragtninger, som jeg er kommet med til L 166, da vi ikke mener, at det er nødvendigt med et ophavsrets-nævnet, og vi i lovovervågningsarbejdet vil se på, hvilken effekt udviklingen har haft på salget af dvd'er.

Desuden mener jeg også, at når elektronikbranchen endnu ikke er kommet med noget udspil, som det også er nævnt i hr. Ole Sohns udspil, vil det være alt for tidligt at lovgive. Lad os vente på, hvad interessenterne siger, og lad os følge udviklingen. Den går jo, som forslagsstillerne og undertegnede er enige om, rivende hurtigt, og vi skal ikke begynde at fremsætte lovforslag eller for den sags skyld beslutningsforslag, der vil kunne bremse noget som helst. Afgifter skal for øvrigt heller ikke fastsættes af et nævnet, men af Folketinget, så vi kan altså ikke støtte SF's initiativ, selv om det sikkert er godt nok.

Kl. 17.20

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Når jeg beder om ordet, er det bl.a., fordi fru Louise Frevert har misforstået vores forslag.

Vores forslag går netop ud på at tage højde for den rivende udvikling, så vi som politikere ikke skal være bagstræberiske og ikke skal overlade det til et nævnet at fastsætte den kompensation, der skal gives. Det skal Folketinget faktisk gøre. Det, vi skal overlade til nævnet, til de folk,

der har forstand på det, er sådan set bare at fordele kompensationen sådan, at det ikke giver grænsehandelsproblemer, og sådan, at det sikres, at der sker en fair fordeling af den afgift/kompensation, som kunstnerne skal have.

Når fru Louise Frevert siger, at det lovforslag, som regeringen har fremsat, giver en ordentlig kompensation til kunstnerne, må jeg lige gøre opmærksom på, at i sin tid i 1992 var intentionen, at der skulle gives 100 mio. kr., men det er der aldrig nogen sinde blevet givet. Beløbet raser ned, og lovforslaget fra regeringen indeholder alene en kompensation for dvd'erne, mens kompensationen for cd-rom-salget og kassettebåndsalget er i frit fald nedad. Så når fru Louise Frevert siger, at Dansk Folkeparti gerne vil være med til at sikre en ordentlig kompensation, er Dansk Folkeparti faktisk nødt til at støtte SF's forslag.

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Ja, det kan der være delte meninger om. Men tak for manuduktionen.

Nu kan jeg jo ikke erindre det, eftersom jeg ikke selv var med til at vedtage forslaget i 1992, men så vidt jeg ved, har det aldrig nogen sinde været en forudsætning, at kompensationen skulle være på 100 mio. kr., og det ved hr. Ole Sohn også udmærket godt. Det var et mål, man eventuelt kunne nå, det stod i lovforslagets bemærkninger, men det har aldrig nogen sinde været det, der var meningen.

Man sammenlignede i sin tid med et finsk forslag, og ud fra beløbet i finske mark udregnede man, hvad der eventuelt kunne gives i kompensation til kunstnerne. Men der er aldrig nogen sinde blevet vedtaget noget. Det stod kun i lovforslagets bemærkninger, så det har aldrig været en fast forudsætning, og det ved hr. Ole Sohn jo også udmærket godt.

Her er der decideret tale om, at man siger: Vi giver kunstnerne en kompensation, hvis salget af dvd-skiver ikke bliver så stort, som det er beregnet fra Skatteministeriets side. Derfor er der himmelvid forskel på det, som blev vedtaget i 1992, og det, som står i L 166.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Ja, undskyld, at jeg ikke udtrykte mig meget klart. Jeg kender faktisk godt loven fra 1992, og derfor sagde jeg udtrykkelig ikke, at det var en forudsætning, men at det var en intention. Det

var det, som lå i bemærkningerne, fordi der var en forventning om, at det ville man kunne give, men sådan blev det bare ikke. Intentionen blev aldrig opfyldt.

Det, vi har set, er, at beløbet har været i frit fald. Det forholder Dansk Folkeparti sig ikke til, og specielt med den viden, fru Louise Frevert har om området, forstår jeg ikke helt, at man ikke har en interesse i at sikre, at de kunstnere, som er forudsætningen for, at der er noget indhold i alt det maskinel, man kan købe, får en berettiget compensation. Det forstår jeg simpelt hen ikke.

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Der er åbenbart en divergens i opfattelsen af ordene. Hvis hr. Ole Sohn vil bruge ordet intentioner, er det en parallel til eksempelvis gode hensigter, men det er jo ikke noget håndgribeligt. Det er jo ikke et krav eller noget, man lover kunstnerne. En intention er en god hensigt.

Men det jo vil sige, at man i princippet har stukket folk blå i øjnene. Man har simpelt hen igen og igen og igen sagt det som et mantra over for kunstnerne, og med mit kendskab til branchen ved jeg selv, at de rent faktisk har troet, at det ikke bare var en god hensigt eller en god intention, men at det var forudsat, at der skulle gives 100 mio. kr. i compensation. Men det er jo ikke korrekt, og det ved hr. Ole Sohn også godt. Det er en misforståelse, at det er noget, der er blevet lovet, for det passer jo ikke. Det var nemlig kun gode hensigter.

(Kort bemærkning).

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Jeg kan ikke lade være med at tage ordet, for jeg ved jo, at fru Louise Frevert kerer sig meget om kunst- og kulturlivet, og derfor har jeg to spørgsmål, som jeg godt kunne tænke mig at stille:

Hvis det ender med, at regeringens lovforslag ikke sikrer, at der stadig er 17 mio. kr., skal der kompenseres, og så spørger jeg for det første: I hvor lang tid forestiller Dansk Folkepartis ordfører sig, det skal ske? Kan vi måske få en garanti for, i hvor lang tid det som minimum skal ske? For det andet går forslaget jo kun på dvd-delen, men den resterende del af blankbåndsvederlaget vil sandsynligvis stadig falde, så mener fru Louise Frevert, vi skulle overveje også at kompensere her?

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Jeg går ud fra, at ordføreren for De Radikale kender lovforslaget ud og ind og derfor også udmærket godt ved, at der ikke er noget tidsloft over kompensationen på dvd'erne, men at der skal ske et overvågningsarbejde, og det er da klart, at vi vil følge det på tæt hold.

Men skal vi ikke også være enige om én ting, nemlig at det kun er dvd'erne, som er omhandlet af L 166? Ordføreren spørger, om vi vil love en compensation for den anden del af blankbåndsafgiften, men det synes jeg man skal tage en meget, meget mere håndgribelig diskussion om, for det er ikke bare et ja-nej eller et enten-eller. Som jeg også sagde i min ordførertale, går den teknologiske udvikling så hurtigt, at det vil være ganske fatalt – ganske, ganske fatalt – hvis man beslutter noget, der vil ødelægge goderne for både forbrugerne og ophavsretshaverne.

(Kort bemærkning).

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Nu tror jeg, fru Louise Frevert skal passe lidt på med at foregribe min ordførertale, for så tror jeg ikke, der var kommet det ud af ordførerens mund, som der kom.

Jeg ved da godt, at der ikke står noget om et tidsperspektiv i regeringens forslag, men det interessante for mig er bare, at det jo i princippet betyder, at regeringen kan finde på hvad som helst i løbet af kort tid. Nu kender jeg jo regeringen, og derfor ville jeg jo blive beroliget, hvis regeringens faste støtteparti, Dansk Folkeparti, i det mindste kunne garantere noget, når nu regeringen ikke vil. Det var såmænd bare den synsvinkel, jeg havde.

Det andet spørgsmål blev såmænd ikke stillet for at få et ja eller et nej. Det gik mere på, at når vi nu kender fru Louise Freverts følelser for kunst- og kulturlivet, var det så ikke en idé, at vi indledte en drøftelse for at se på, hvordan vi kan kompensere den øvrige del, når vi netop med den rivende teknologiske udvikling i baghovedet ved, at indtægterne vil falde. Var det ikke en idé at diskutere det?

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Det er da altid en idé at diskutere tingene, specielt hvis det kan ske fra et konstruktivt udgangspunkt. Men i virkeligheden står det jo alle her i Folketinget frit for at fremsætte beslutningsforslag om dette og hint, så jeg vil ikke

give nogen garanti for noget som helst, og hvorfor i alverden skulle jeg dog det? Jeg synes, at lovforslag nr. L 166 tager højde for lige nøjagtig den lille problemstilling, som vi synes det har været nødvendigt at ordne.

(Kort bemærkning).

Mogens Jensen (S):

Jeg vil godt spørge Dansk Folkepartis ordfører, hvordan Dansk Folkeparti stiller sig til en samlet ordning på blankmedieområdet. Kunne man forestille sig, at Dansk Folkeparti ville gå positivt ind i nogle drøftelser om en samlet ordning, der ligesom udfaser blankmedieordningen, som den er i dag, og måske i højere grad bliver det, vi kunne kalde en teknologineutral løsning, hvor vi ikke er afhængige af at skulle vurdere apparater eller medier hvert år?

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Vi tager det lige i to etaper. Først skal jeg lige slå fast, at vi ikke er ude på, at der skal ske en udfasning af kompensationen i det hele taget. Så er den sag i hvert fald sat på plads.

For det andet – det kan godt lyde, som om jeg gentager mig selv, men jeg vil jo ikke være den eneste ordfører, der siger det heroppefra – ved hr. Mogens Jensen jo også godt, at den teknologiske udvikling af de elektroniske medier går så hurtigt, at vi simpelt hen bliver nødt til at se på området med friske øjne og ikke binde os op på noget, som udspringer af, hvordan det ser ud lige nu. Vi bliver simpelt hen nødt til at være fremsynede, og jeg tror egentlig, vi kommer til at se på, om vi skal have en licensbaseret ordning på et eller andet tidspunkt, eller om vi skal have noget andet, alt efter hvordan udviklingen kommer til at forme sig. Netop på grund af at vi om føje år vil bevæge os i et gråzoneområde, hvor der egentlig vil være frie muligheder for kopiering, skal vi til at diskutere ophavsretsloven på området på en anden måde, end vi tidligere har gjort.

(Kort bemærkning).

Mogens Jensen (S):

Jeg forstod fru Louise Frevert på den måde, at Dansk Folkeparti vil være positiv over for at gå ind i en diskussion om en samlet ordning, som ikke er afhængig af den teknologiske udvikling. Det finder jeg positivt, og jeg håber, det er rigtigt forstået.

Så vil jeg spørge, om Dansk Folkepartis ordfører mener, at vi har et problem med niveauet for den kompensation, som kunstnerne får. Som det har været fremhævet, er det gået fra et niveau på 76 mio. kr. i 1996 og til et niveau i dag på formentlig 45 mio. kr. Mener fru Louise Frevert ikke, at det er et problem, at kunstnerne altså får det, der næsten svarer til halvdelen af det beløb, der oprindeligt var tiltænkt dem i forbindelse med blankbåndsorteringen?

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Om det er et problem eller ej? Altså i 1996 var den på 76 mio. kr., og så dalede den jo. I 1999 var den søreme på 43,5 mio. kr., og så faldt den igen til 39,9 mio. kr. Det var et dårligt år, og 2001 var endnu værre, der var det 37,8 mio. kr., og så kan man jo så være glad for, at det ikke er der, udgangspunktet er blevet taget.

Men til gengæld har man så taget et gennemsnit, og det er så blevet på 60 pct. Jeg har lige sagt til ministeren, at jeg synes, det vil være relevant lige at få at vide, hvorfor man eksempelvis ikke tager udgangspunkt i gennemsnittet, men i 2005, for der har været gode år, og der har været dårlige år. Desuden mener jeg, at vi også bør vide, om det er PL-reguleret eller ej, for ellers får man altså et fald i kompensationen, som ikke er korrekt efter systemet.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

En af de ting, som vi jo beslutter i det her lovforslag, er, at vi ikke ønsker at indføre vederlag på indbyggede lagringsmedier, som det hed, da man skulle evaluere det.

Jeg kan sådan set godt forstå de argumenter, der har været imod det, f.eks. at den teknologiske udvikling gør, at vi skal nok hele tiden skal udvide det, og at det i længden bliver svært at skelne lagringsmedier fra andre it-medier. Det forstår jeg godt. Men hvis vi erkender det og erkender, at de medier, som vi i dag har belagt med afgift i form af blankbåndsorteringen, nok vil blive mere og mere udfasede og dermed give mindre og mindre indtægt til kunstnerne i de kommende år, er det så ikke rigtigt, at det, vi burde gøre, hvis udgangspunktet var, at vi ville sikre kunstnerne, var at tage en diskussion om, hvordan vi kunne sikre dem et beløb, der svarede til det, vi syntes var rimeligt som kompensation for den private, fri kopiering? Og da ville det vel være rimeligt at tage udgangspunkt i

nogle af de tal, man tidligere politisk har snakket om.

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

På sin vis er det vel korrekt, hvad hr. Per Clausen siger, at teknologien er i rivende udvikling, og at kapaciteten på lagringsmedierne er så stor, at man ikke har mulighed for at kontrollere, hvor meget der egentlig bliver downloadet, og hvor meget der kopieret. Det er også derfor, jeg siger, at man simpelt hen er nødt til at finde ud af det, men man skal huske, hvad man giver i kompensation til kunstnerne, og finde nogle ordninger, som er plausible.

Når det er sagt, skal vi jo heller ikke glemme, at det, som har været intentionerne med lovforslagene, jo er, at det er den lovlige kopiering, vi taler om. Så det er bare for at gøre det helt klart, at det jo ikke bare er kopiering en masse eller en bloc. Det er den lovlige kopiering, som kunstnerne skal kompenseres for, og ikke alt muligt andet bras, der kommer igennem systemet. Det er hamrende ulovligt.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Jeg er fuldstændig enig med fru Louise Frevert om, at vi jo ikke kan have en situation, hvor vi her i Folketinget vedtager en kompensation for ulovligheder. Det ville nok være at gå for vidt. Men når vi så snakker om den lovlige kopiering, og det er jo det, vi hele tiden har snakket om, så lyder det da lidt, som om vi faktisk er enige med Dansk Folkeparti i den her sag om, at så ville den eneste måde at lave en langtidsholdbar løsning for kunstnerne på da være, at vi politisk besluttede os til, at der skulle gives et beløb som kompensation, og det måtte vi så sikre via finansloven.

Det kunne så være, at man for at give kunstnerne en vis form for sikkerhed skulle lave en aftale om, at det var et tal, som gjaldt flere år ud i fremtiden. Fru Louise Frevert har tidligere nævnt, at man tilbage i 1990'erne bare skrev 100 mio. kr. ind i nogle bemærkninger som en intention, og det er jeg enig med fru Louise Frevert i ikke er særlig holdbart. Det skaber kun frustrationer.

Men ville fru Louise Frevert så være indstillet på, at der faktisk kunne laves en aftale, som sikrede kunstnerne et fast beløb pr. år i fremtiden?

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Er det ikke måske lige at tage munden lidt for fuld, at vi, ordføreren fra Enhedslisten og ordføreren fra Dansk Folkeparti, starter på finanslovforhandlingerne her i marts måned? Jeg tror, vi skal dreje den på et andet tidspunkt. Men vi er da åbne for at diskutere det her, også fordi at det er noget, der skal tages stilling til. Vi kan ikke lade det her svæve i det fri.

Kl. 17.35

Skal vi ikke også være enige om én ting, nemlig at lige nøjagtig det, vi diskuterer i dag, er de 17 mio. kr., som drejer sig om dvd'erne, og det synes jeg er væsentligt.

At hr. Per Clausen gerne vil have en større og mere overordnet diskussion, er jeg fuldstændig enig i. Den vi bør tage, og det kan måske gøres i udvalgsarbejdet.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken. Den næste er den konservative ordfører, hr. Jakob Axel Nielsen.

Jakob Axel Nielsen (KF):

Ja, det er jo ikke så tit, at man kan stå heroppe og så komme efter ministeren, men jeg har alligevel ladet mig inspirere.

Ministeren har jo fuldstændig ret i, at når man griber ind i rettighedshaveres rettigheder, så er det med at finde en balance. Fru Ellen Trane Nørby har jo også ret i, at i og med at vi i sin tid, i 1992, tror jeg det var, tillod lovlig kopiering til privat brug, så kom vi ud på, hvad fru Ellen Trane Nørby kaldte en glidebane. Det vil jeg ikke gøre, for det er jo fuldstændig uundgåeligt, at vi skal have en eller anden form for lovlig kopiering.

Vi skal nu huske på, når vi taler lovlig kopiering og hele omfanget af blankbåndsortningen, at vi jo i 2003 reducerede omfanget af den eller retten til den lovlige kopiering til kun at være det, man kunne låne på et bibliotek eller sådan noget til at kopiere til eget brug. Der skete en væsentlig reduktion af det, som blankbåndsortningen skal kompensere. Men det er jo selvfølgelig klart, at når vi laver ændringer heri, så er der nogle, der vil føle, at de mister noget, og så er vi ude i balladen om, hvorvidt man har fundet den rette balance.

Vi Konservative finder, at blankbåndsortningen er en god ordning til at kompensere de her rettighedshavere for tab af den indtægt, de må-

te lide ved den lovlige kopiering. Jeg synes også, at vi i denne debat er nødt til at huske på, at de jo altså har andre primærindtægter. Men nuvel, det skal ikke skygges for, at selve økonomien i blankbåndsorteringen er under pres, det er helt evident.

Derfor synes vi Konservative, at det er flot og godt at høre, at Kulturministeriet, ikke ministeren personligt, trækker en garanti ud under den her blankbåndsortering på dvd-siden, altså ikke på cd-siden, men på dvd-siden, det er jo det, vi taler om.

Derfor er jeg heller ikke enig med hr. Mogens Jensen, når han siger, at der er tale om en forringelse. Vi taler jo kun om dvd'er, og rettighedshaverne kan i virkeligheden være ligeglade i den her situation, om det her lovforslag, som vi nu laver, medfører en udhuling af blankbåndsorteringen på dvd-siden, for ministeren har givet en garanti for, at det vil blive dækket ind.

Hvorfor gør vi det her? Dvd'er er blevet for dyre i Danmark og det også i et sådant omfang, at det i sig selv truer med at udhule blankbåndsorteringen på dvd-siden. Fru Ellen Trane Nørby fortalte jo, at selv om hun ikke selv købte dvd'er, så kunne hun godt se, hvad der blev solgt nede syd for grænsen.

Så derfor er det en økonomisk nødvendighed, at vi får omsætningen tilbage i Danmark. Vi vil ikke have den grænsehandel med det her. Derfor er det meget fint, at vi får omsætningen tilbage. Det er i sig selv noget, der understøtter blankbåndsorteringen, fordi der kommer midler ind.

Hvis vi så vender os mod SF's forslag, kan jeg ikke tordne lodret imod det, fordi man i virkeligheden godt på en måde kan se med en vis sympati på tankegangen bag det. I 1992 var der én teknologi, som i dag er håbløst forældet og primitiv. Men SF's forslag om at brede afgiften ud på alt kopieringsudstyr drejer sig i virkeligheden bare om den samme tanke, som vi altid har haft. Men hvorfor så gå imod det?

Der vil jeg godt citere hr. Mogens Jensen, for det kan ikke siges bedre, end hr. Mogens Jensen gjorde i Politiken den 23. januar 2006, hvor hr. Mogens Jensen siger, at det er vigtigt fortsat at sikre, at kunstnerne får kompensation for brugen af deres værker, men han vil ikke længere være med til en teknologiafhængig afgift. Det er simpelt hen for gammeldags, det bliver sværere og sværere at afgøre, hvilke medier der kan bru-

ges til at optage. Vi skal i stedet lede efter en fremtidsholdbar løsning, der sikrer kunstnerne.

Kl. 17.40

Det er jo med det her område i virkeligheden utrolig let at kritisere ordningen for, at den står i et vadeded mellem to former, men det er pokers svært at finde den helt perfekte ordning, der både giver mulighed for den lovlige kopiering og også sikrer kunstneren.

Der mener jeg, at ministeren med det her lovforslag, netop fordi der er givet en garanti for provenutab, har fundet den balance. Vi lever altså i en tid, hvor vi vil have it bredt ud til langt flere. Derfor er det ikke fornuftigt at få pålagt afgifter, uanset om det er aftalte afgifter eller afgifter, der er pålagt af skatteministeren, eller hvad det måtte være. Det er ikke fornuftigt at fordyre it-udstyr, fordi vi vil have bredt det ud til en langt større del af befolkningen. Det er heller ikke fornuftigt at komme ind i nogle diskussioner om, hvorvidt et udstyr skal have en afgift eller ikke skal have en afgift, for så skal vi hele tiden på grund af den løbende teknologiske udvikling til at revurdere, hvilke elektroniske medier der skal have en eventuel afgift.

Hvis vi så vender os mere konkret mod SF's forslag, kan man sige eksempelvis om en MP3-afspiller, som kan indeholde 5.000 numre, at hvis man går ind på den helt lovlige kopierings-side, TDC's musik.tdconline.dk, så koster et nummer 8 kr. at kopiere lovligt. Jeg ved ikke, hvor meget der går til rettighedshaveren, men lad os bare antage, at der går 5 kr. til rettighedshaveren. Hvis man så fylder sin MP3-afspiller op direkte via lovlig kopiering fra TDC's hjemmeside, så skal man altså betale 25.000 kr. i afgift for den MP3-afspiller. Det siger sig selv, at det er fuldstændig ude i skoven at pålægge så høje afgifter, så alene af den grund hænger SF's forslag ikke sammen.

Dog vil så jeg godt slutte af med at sige, at jeg godt kan forstå den tanke, det er båret af, men det er altså for gammeldags, og det hænger ikke sammen med den rivende teknologiske udvikling, vi er inde i.

Så uden at det skal komme som nogen overraskelse, støtter Det Konservative Folkeparti kulturministerens forslag.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Så er der foreløbig tre korte bemærkninger. Den første korte bemærkning er fra hr. Per Clausen.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Jeg vil gerne sige til hr. Jakob Axel Nielsen, at jeg sådan set deler skepsissen over for, hvorvidt man kan skrue en afgift sammen på det her område, som ikke ender med at blive en afgift på al it, og det er vi i Enhedslisten grundlæggende skeptiske over for.

Men når vi så på den anden side har en blankbåndsortning, som vi, når vi vedtager det her lovforslag, hvis vi gør det, beslutter os til ikke at udvide til nye medier, og vi samtidig ved, at kopiering flyttes fra de gamle medier til nye medier, og at de gamle medier nok heller ikke i særlig stor udstrækning vil blive købt i fremtiden – f.eks. indgår spolebåndoptagere jo mest som antikviteter nu om dage – er vi så ikke nu i den situation, at vi er nødt til at finde en anden model for, hvordan vi kan kompensere kunstnerne? Og er det virkelig rigtigt, at man i Det Konservative Folkeparti og regeringen ikke har noget bud på, hvordan man kunne skrue det sammen?

(Kort bemærkning).

Jakob Axel Nielsen (KF):

Ministeren indfører jo faktisk det andet bud, for med den her garanti er et eventuelt provenutab på dvd-delen jo kommet på finansloven. Så kan man tage en diskussion om, hvorvidt det er en fornuftig løsning eller ej, men det er jo en anden løsning. Dvd-delen er jo kommet på finansloven.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Det er rigtigt, at dvd-delen er kommet på finansloven, men hvad så med alt det andet, der indgår i blankbåndsortningen? Det er jo det, der er problemet, nemlig at regeringspartierne og Dansk Folkeparti insisterer på kun at diskutere dvd-ordning. Jeg erkender, at dvd-ordningen er på plads, men hvad med resten af blankbåndsortningen? Og hvad med alle de penge, der vil forsvinde i de kommende år, fordi folk vil holde op med at bruge de medier, som i dag er afgiftsbelagte, og bruge nye?

Jeg kan sådan set ikke forstå, at det skulle være så indviklet. For mig er det jo ret simpelt, at den fremtidsholdbare model her jo sådan set er at sige, at når vi har accepteret, at borgerne har nogle rettigheder i forbindelse med fri kopiering, og det er en politisk beslutning, så er det også det politiske system, der sørger for, at

der gives en kompensation, og det gør vi ved at afsætte nogle penge til det på finansloven. Og, ja, jeg ved godt, at vi ikke skal føre finanslovsforhandlinger nu, men hvis man ville, så kunne 100 mio. kr. til det her område nok godt findes.

Kl. 17.45

(Kort bemærkning).

Jakob Axel Nielsen (KF):

Hr. Per Clausen stiller mange spørgsmål, som falder helt uden for det her lovforslag, og som jeg retfærdigvis, når det drejer sig om de mange problemer, som hr. Per Clausen anfører, ikke synes at jeg kan svare på i en replik heroppefra.

Den ulovlige kopiering er måske nok steget meget i det her land – vi ved jo ikke, hvor meget den er steget – men jeg har ikke noget indtryk af eller nogen viden om, hvorvidt den lovlige kopiering er steget. Så problemets omfang på cd-siden kender vi ikke. Det har vi ikke haft mulighed for at sætte os ind i, fordi vi her har forbedret os på et lovforslag, der handler om dvd-delen.

(Kort bemærkning).

Mogens Jensen (S):

Nu sagde den konservative ordfører, at han var blevet inspireret til at gå på talerstolen. Det kan jeg da godt forstå, at den konservative ordfører er blevet inspireret til, for han har været nede og finde en avisartikel med et citat af Socialdemokraternes kulturordfører, som er helt klokkeklart og tydeligt, hvor den socialdemokratiske ordfører netop siger, at man går ind for en teknologineutral løsning. Jeg kan så forstå på den konservative ordfører, at det synes han er rigtig, rigtig fornuftigt, og det kunne ikke være sagt mere fornuftigt.

Så er mit spørgsmål: Hvorfor er det så ikke en teknologineutral løsning, som regeringen her lægger frem, og som De Konservatives ordfører egentlig skulle stå her og være fortaler for?

(Kort bemærkning).

Jakob Axel Nielsen (KF):

Hr. Mogens Jensen fortjener de roser, som han har givet sig selv for sin udmærkede holdning om, at vi ikke skal lægge afgifter på moderne teknologi. Tværtimod, det skal bredes ud til flere og flere, så hatten af for hr. Mogens Jensen på det punkt.

Med hensyn til spørgsmålet kan jeg ikke svare andet, end at løsningen jo er teknologineutral. Der er ikke noget som helst i det her forslag, der

hindrer udbredelsen af ny moderne teknologi. Tværtimod er der en reducere af afgiften på dvd, sådan at der vil blive købt endnu flere dvd'er af danskere, også af dem, der bor langt væk fra grænsen. Så moderne teknologi bliver nemmere at erhverve for danskerne. Sådan er det.

(Kort bemærkning).

Mogens Jensen (S):

Nu må jeg sige, at den konservative ordfører har en noget sær forståelse af, hvad teknologi og teknik er. Jeg skal i hvert fald sige, at jeg nu har lært, hvad definitionen af et skattestop er. Nu skal jeg lære den konservative ordfører, hvad definitionen af teknologineutral er. Det er altså, at ordningen ikke er hæftet op på nogen form for teknik eller teknologi, ej heller medier eller forskellige medietyper, ej heller blankbånd eller dvd'er eller cd'er, men er en ordning, som er fuldstændig uafhængig af, hvilken form for teknik vi bruger, eller som indføres.

Set i det lys kan vi altså ikke sige, at den konservative ordfører kan stå her i dag og forsvare en teknologineutral løsning, for det er ikke det, regeringen har lagt frem. Man har lagt en ordning frem, som er en hybrid mellem noget finanslovkompensation og så en ordning, der langsomt bliver faset ud, fordi den er hæftet op på noget gammeldags teknologi, nemlig dvd'er og cd'er og blankbånd.

(Kort bemærkning).

Jakob Axel Nielsen (KF):

Jeg er utrolig glad for at høre, at hr. Mogens Jensen har forstået skattestopet. Om det så er rigtigt, ved jeg ikke. Det må vi tale om ved en anden lejlighed. Men vi Konservative kan da i hvert fald ved mange lejligheder have indtryk af, at Socialdemokraterne generelt ikke har forstået det. Men lad nu det være.

Jeg mener faktisk, at man laver den her ordning teknologineutral, for hr. Mogens Jensen har fuldstændig ret i, at de her medier, som hører ind under blankbåndsordningen – det var i gamle dage, i 1992, sådan nogle almindelige kasettebånd, og så blev det cd'er, og nu er det også dvd'er – vil blive overhalet af udviklingen, og de vil glide ud.

Selv om de glider ud, er der altså trukket en garanti ind under beløbet. Selv om blankbåndsordningen måtte ophøre, fordi teknologien, der ligger bag den, ikke længere eksisterer, så er der trukket en garanti ind under i hvert fald dvd-de-

len. Derfor er det teknologineutralt, for det er kommet over i finansloven.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg ved godt, at man kan være i en situation, hvor ens argumenter er svage. Så kan man enten hæve stemmen eller komme med en fuldstændig outreret udmelding. Hr. Jakob Axel Nielsen er en høflig mand, så han hæver ikke stemmen. Han kommer til gengæld med en outreret udmelding.

Kl. 17.50

Derfor vil jeg gerne spørge, hvordan i al verden hr. Jakob Axel Nielsen er kommet frem til, at SF's forslag skulle kunne give en afgift på, jeg tror, det var en iPod eller lignende på 10.000 kr. Det synes jeg da kunne være interessant at vide. Hvordan kan man regne sig frem til et sådant tal?

(Kort bemærkning).

Jakob Axel Nielsen (KF):

Nu må jeg korrigere hr. Ole Sohn. Jeg sagde faktisk 25.000 kr., men det skal ikke skille os.

Men min tese er ud fra SF's eget forslag, at man vil lægge en afgift på moderne teknologisk udstyr, der er egnet til kopiering. Der siger jeg så, at hvis SF's afgift på kopieret udstyr skal være nogenlunde lig med det beløb, som rettighedshaverne får, når der købes musik fra hjemmesider lovligt – det er jo en meget nærliggende antagelse, at der skal være den samme afgift pr. nummer, som rettighedshaverne får, når der kopieres lovligt fra nettet – og hvis det beløb, 5 kr., ganges med 5.000, som er det antal numre, der kan være på MP3-afspilleren, så kommer vi op på 25.000 kr. for en MP3-afspiller plus prisen til sælger. Det bliver for dyrt.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Det er i hvert fald ikke noget, der kan udledes af SF's forslag. Hvis man bare antager, at der er solgt 700.000 MP3-afspillere sidste år, og hvis man siger 25.000 gange 700.000, så kan man næsten regne ud, at man kommer op på en kompensation, som ligger noget højere end de der 60.000-70.000, som har ligget.

Virkeligheden er jo, at SF's forslag er en harmonisering af den afgift, vi i dag har i Danmark. Det er en harmonisering, i forhold til hvad 15 andre EU-lande gør.

Til beroligelse for hr. Jakob Axel Nielsen kan jeg sige, at man i Sverige har en ordning svarende til den model, SF foreslår. Der er det sådan, at man eksempelvis på en iPod med 20 GB betaler en afgift på 80 svenske kroner, hvilket svarer til 70 danske kroner. Det er jeg ikke sikker på er noget, der er særlig teknologifjendsk, og som skulle få folk til at lade være at købe en iPod.

Så det er altså helt, helt andre beløb, vi snakker om, og det ved hr. Jakob Axel Nielsen godt, eller også kan man i hvert fald finde ud af det, hvis det er sådan, at man beder om at få tallene frem. Det vil jeg hjælpe hr. Jakob Axel Nielsen med ved at spørge ministeren, når vi kommer dertil.

(Kort bemærkning).

Jakob Axel Nielsen (KF):

Jeg synes, at hr. Ole Sohn i virkeligheden puster kunstigt liv i hele blankbåndordningen med sit forslag, for hr. Ole Sohn er jo ikke parat til at tage konsekvenserne af sit eget forslag, nemlig at lade rettighedshaverne få den samme kompensation, som rettighedshaverne får, når der foretages en lovlig downloading. Husk nu, at vi kun taler lovlig kopiering, lovlig downloading fra nettet.

I det omfang rettighedshaverne får 5 kr., hver gang der sker en lovlig downloading, må hr. Ole Sohn også ifølge sit eget forslag være parat til at lægge en afgift på 5 kr. pr. nummer. Ellers er det bare noget med, at man synes, at der skal lidt penge ind, derfor lægger man en afgift, som slet ikke svarer til det, som rettighedshaverne i øvrigt får, og så er det jo også en halv løsning.

Så hvis hr. Ole Sohn vil tage konsekvensen af sit eget forslag, vil en MP3-afspiller få en afgift på 25.000 kr.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Der er ikke flere korte bemærkninger. Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken. Den næste ordfører er den radikale ordfører, hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

For Det Radikale Venstre er indfaldsvinklen til hele denne problematik, at vi gerne vil kompensere nogle rettighedshavere. Det bør sådan set også være det, som alle partierne her i Folketinget er enige om og bør kunne være enige om, men det skal ske på en måde, hvor det ikke er til gene for forbrugerne. Det ligger os meget på sin-

de, og det er ligesom de to hensyn, som vi prøver at kombinere.

Vi har en ordning med et blankbåndsvederlag, som, hvordan vi end vender og drejer det, i virkeligheden er under pres. Det er en ordning, som kulturministeren blærede sig med blev indført under en tidligere regering, også med en konservativ minister.

Det er sådan set fint nok, for dengang man indførte den, var det med et kulturpolitisk sigte om at give en kompensation og for at sørge for at give nogle penge, i virkeligheden primært til danske kunstnere, men så kommer der også nogle udenlandske kunstnere med, og det er sådan set også fint nok. Det kulturpolitiske sigte vil vi gerne holde fast i, og derfor skal vi finde en måde at få de penge ind på, som, er jeg lige ved at sige, er fremtidssikret.

Kl. 17.55

Vi behandler to forslag her i dag, både et regeringsforslag og et forslag fra SF.

Det Radikale Venstre er skeptisk over for regeringens lovforslag, nr. L 166, fordi vi savner, at der bliver lavet en overordnet løsning.

I virkeligheden er det jo fint nok, når man sætter afgiften ned, at man så går ud og lover, at man, hvis der kommer et mindre provenu, vil kompensere kunstnerne. Det kan vi sådan set kun have sympati for at man vil. Problemet er selvfølgelig, at det også gør det let lige at ændre det med et snuptag. Og en anden ting er, at vi er lidt nervøse, fordi man kun laver sådan en særordning for dvd'er og ikke laver en ordning for hele området.

Men hvis vi stadig vil kompensere rettighedshaverne på det overordnede plan, må noget jo gøres, og der har SF stillet forslag om afgift på de faste medier, kan man sige, i stedet for de løse medier, f.eks. MP3-afspillere m.v., og den idé kunne umiddelbart virke meget logisk.

Men jeg må indrømme én ting: Jeg og Det Radikale Venstre er ikke vilde med SF's idé. Vi har sådan set meget sympati for ideen om at ville sikre rettighedshaverne. Det sigte støtter vi, og det vil vi også gerne komme med konstruktive forslag til hvordan man kan gøre.

Men den konkrete idé, hvor man lægger afgifter på hardware, kommer altså på sigt, også på kort sigt, til at støde ind i nogle praktiske problemer, fordi de forskellige former for hardware smelter mere sammen end som så. Og det handler også om, hvad det er, folk bruger deres MP3-afspillere og andet udstyr til. Vi synes i hvert fald, at der kommer nogle komplikationer, hvis

man alene laver denne hardwareafgift, eller hvad man skal kalde det.

Så siger SF, at det er en harmonisering med mange EU-lande osv. Det plejer jo at være god radikal politik at ville harmonisere, men dog ikke på skatte- eller afgiftsområder og den slags ting, så vi afholder os fra det her.

Det, der er vigtigt for os, er, at man finder en teknologineutral løsning, hvor det ikke er teknologien, der er det vigtige, egentlig hverken løse medier eller faste medier. Det, der er det vigtige, er, at vi får vederlaget ind, så vi kan kompensere rettighedshaverne, kunstnerne. Det er det, vi er interesserede i.

Det kan man gøre på flere måder. Jeg kunne forstå på fru Ellen Trane Nørby, at der åbenbart lidt er en tendens i Venstre til at se på noget med en finanslovløsning, det gør man jo allerede på dvd-delen. Det kunne være én måde at gøre det på.

En anden måde at gøre det på, som måske egentlig er mere nyskabende end finanslovløsningen, er at prøve at søge inspiration andre steder fra.

Vi har jo allerede problemet et andet sted, nemlig med licensen, tv-licensen f.eks., hvor vi i øjeblikket har det problem, at det kun er, når man har et tv- eller et radioapparat, at man skal betale licens, men at der er flere og flere, der begynder at se tv eller høre radio på andre måder end med et tv-apparat eller et radioapparat.

Derfor har Det Radikale Venstre på det område foreslået en obligatorisk husstandslicens, som alle, der har en eller anden form for apparater, skal betale.

Men hvad nu, hvis man satte denne obligatoriske husstandslicens op med et lillebitte beløb, for det er ikke meget, der skal til, så kunne man i virkeligheden lade en del af den obligatoriske husstandslicens gå til at kompensere rettighedshaverne.

Det er selvfølgelig noget utraditionelt tænkt, men det handler om at finde et sted, hvor vi kan få indtægten ind, hvor vi kan kompensere rettighedshaverne, og hvor vi ikke kommer i karambolage med regeringens skattestop, som vi jo gør med SF's forslag, sådan som jeg forstår det. Det gør vi ikke, hvis vi tager det ind som en del af en obligatorisk husstandslicens.

Derfor vil vi faktisk foreslå, at man enten gør dét eller tager finanslovløsningen. Eller i virkeligheden: Hvis der er nogen, der har et tredje eller et fjerde forslag, der er bedre, er vi også villige til at diskutere dét.

Kl. 18.00

Vi vil meget gerne indgå i en konstruktiv dialog med de øvrige partier i Folketinget om, hvordan vi med et kulturpolitisk sigte kan kompensere rettighedshaverne, for det må være det, som vi alle sammen kan være enige om. Det, vi i virkeligheden skal diskutere, er, hvilken model der så er den, som vi vælger at bruge. Det er vores sikringsvinkel til det, og det betyder som sagt også, at vi stemmer imod begge forslag, hvis de ellers skulle komme til afstemning.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Til den radikale ordførers idé om at indføre eller rettere sagt øge den der særlige skat, som man kalder licens: Er hr. Simon Emil Ammitzbøll ikke enig med mig i, at det måske i det lange løb bliver et lidt i hvert fald socialt set tvivlsomt projekt, hvis man skal til at finansiere flere og flere ting ved at indføre en skat, hvor alle bare betaler det samme, uanset hvad de har i indtægt?

(Kort bemærkning).

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Jeg er enig med Enhedslistens ordfører så langt, at hvis man finansierede hele samfundets udgifter via en ensartet betaling, så kunne der ligge et problem i det. Det, man skal være klar over, er, at vi taler om, at der skal skaffes et beløb på et sted mellem 50 og 100 mio. kr. i forhold til den samlede licens, som allerede i dag bliver indbetalt med over 3 mia. kr. Det vil altså være et meget, meget lille beløb, det handler om.

Det her skal jo gøres, samtidig med at vi gør husstandslicensen obligatorisk, hvor vi altså sørger for, at den del af befolkningen, der i dag ikke betaler licens, samtidig kommer til at betale licens. Dermed vil det være en mikroskopisk stigning af den obligatoriske husstandslicens, som nogle og halvfems procent af den danske befolkning allerede betaler i dag. Så man vil overhovedet ikke kunne mærke det, men man vil kunne kompensere rettighedshaverne på et ordentligt niveau, og man kunne gøre det i forbindelse med medieaftalerne.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Jeg er jo enig med hr. Simon Emil Ammitzbøll i, at sammenlignet med det overgreb, Det Radikale Venstre vil gennemføre for den lille minoritet i befolkningen, der i dag ikke har tv, og som må-

ske faktisk har en meget dårlig indtægt, ved at pålægge dem at betale licens, er det med at sætte det beløb op selvfølgelig ikke noget stort overgreb. Men er der nogen særlig grund til, at de udgifter, der går til at dække public service-tv og kompensation til kunstnere, skal opkræves på en helt særlig måde i stedet for at blive opkrævet ligesom de øvrige udgifter, det offentlige har?

(Kort bemærkning).

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Nu vil det nok være for meget at komme ind på hele diskussionen om, hvorfor public service-tv bliver finansieret via licens, den kan vi tage på et andet tidspunkt, men lad os koncentrere os om det her med at kompensere rettighedshaverne.

Det, vi gerne vil, er at prøve at finde en model, der kan gennemføres i virkeligheden. Enten skal man jo finde pengene via finansloven, og det kan man i hvert fald tvivle på om kan lade sig gøre, eller også skal man støtte SF's forslag, som vil være imod et skattestop, som jeg kan forstå, at der er en stor del af Folketingets partier, der bakker op om efterhånden. Det vil sige, at de to modeller sandsynligvis ikke har en chance. Vi prøver at komme med en model, der har en chance.

Og når vi så i øvrigt taler om obligatorisk husstandslicens, så har man stadig en mulighed for at skrive under på en tro og love-erklæring om, at man ikke har noget som helst apparat, der kan modtage de signaler, som modellen skal omfatte. Det vil sige, hvis man hverken har tv eller computer eller internet eller iPod eller noget som helst, så kan man da godt slippe. Og har man råd til en iPod og en computer og et tv, så har man nok også råd til licens.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Vi går videre i ordførerrækken, og den næste ordfører er SF's ordfører, hr. Ole Sohn, der samtidig er ordfører for forslagsstillerne i hvert fald vedrørende B 71.

Ole Sohn (SF):

Jeg konstaterer, at ingen i Folketinget har givet udtryk for, at kunstnerne ikke skal have kompensation. Alle erkender, at der skal gives en kompensation til kunstnerne, til ophavsretshaverne for den lovlige kopiering, der finder sted, af musik og film. Det synes jeg er et særdeles godt udgangspunkt for den videre debat.

Så har der selvfølgelig også været nogle misforståelser undervejs og også nogle argumenter, som ikke har med sagen at gøre. Ret beset er jeg meget overbevist om, at det ikke er kulturministeren, der har opfundet ideen til forslaget L 166, men derimod skatteministeren, som ud fra nogle helt andre betragtninger ønsker at sænke afgiften på dvd'er af hensyn til grænsehandelen. Det er givetvis korrekt.

Kl. 18.05

Men det er i hvert fald ikke korrekt at antage, at hele afgiftsnedsettelsen med hensyn til prisen vil betyde et tilsvarende nedslag i forbrugernes pris for dvd'er. Så man kan sige, at lovforslaget også er en indirekte støtte til elektronikbranchen, som bare ikke har det særlig dårligt for nu at sige det på jysk. Så det er jo også en indirekte støtte til elektronikbranchen, som får en bedre fortjeneste.

Så har der været argumentet – det er så i forbindelse med SF's forslag – om at SF's forslag skulle være i strid med skattestoppet. Det er det rene nonsens, eller som statsministeren ville have sagt: Der er ikke fugls føde i den melding. SF's forslag er alene en ajourføring, en modernisering, en vedligeholdelse af den kompensationsordning, vi indførte i 1992.

For hvad var egentlig ideen, da vi lavede den? Det var, at vi ville give en kompensation til kunstnerne som følge af den lovlige kopieringsmulighed, der blev etableret. De spurgte: Hvordan kopierer man? Ja, det gør man på kassettebånd, det gør man på cd'er, og det gør man på dvd'er. Nu er der bare sket det siden 1992, at de løse medier stille og roligt forsvinder og bliver erstattet af nogle andre medier, der ikke var opfundet endsige tænkt på på det tidspunkt, så SF's forslag gør bare det, at man deler det ud på de nye medier, og det svarer til, hvad vi forudsatte, da vi lavede loven i 1992.

Så vil jeg gerne sige, at det faktisk ikke er en SF-idé at lave et forslag om et ophavsretsnævn, hvor man politisk fastsætter, hvad kompensationen skal være, og så lader kunstnerne og branchen sørge for at finde det rette niveau. Det er sådan set en model, som gælder i 15 EU-lande. Vi forsøger bare at tilpasse os, hvad andre i forvejen har fundet ud af, fordi andre lande erkender, at politikerne aldrig kan være på forkant med den hastige teknologiudvikling, der finder sted. De vil aldrig kunne nå at følge med.

Derfor er man nødt til at sige, at det kan kunstnerne, og det kan branchen. De ved, hvad

der rører sig, hvad der er undervejs, og kan dermed foregribe begivenhedernes gang.

Så er der også lige en anden misforståelse, jeg vil rette. Det er hr. Jakob Axel Nielsen, som jeg vil formode efterfølgende vil tage kontakt til sin tidligere skole og spørge, om det nu også var rigtigt, hvad han lærte i regnetimerne, for regne kan han ikke. Det er muligt, at han kan regne den ud, men han kan i hvert fald ikke regne.

I og med at vi har lavet et forslag, som svarer meget til den svenske model, så har vi prøvet at undersøge, hvad det egentlig er, man gør i Sverige. Der har man faktisk taget højde for den kritik, som blev rejst mod SF's forslag her. De har sagt, at man undtager computere. Der skal ikke lægges afgift på computere. Så har man sagt, at de her såkaldte iPods og MP3-afspillere lægger man en afgift på.

Det skal selvfølgelig svare til det niveau, som vi oprindeligt har fastsat, hverken mere eller mindre. Der er ikke noget med, at vi skal hæve noget eller forhindre nogen i at kunne købe den nye teknologi. Så man har faktisk lavet det sådan, at hvis man har en iPod med 20 gigabyte – jeg har ikke så meget forstand på det, men det skulle vist være temmelig meget, for jeg kan forstå, at hvis man omsætter det til cd-rom'er, så er det op mod 25.000 kr., der skulle gives – så lægger man en afgift på 80 kr. oven på en iPod for at sikre den kompensation, som man har fastsat. 80 kr., det er sådan set det, vi taler om. Det er så små penge, som hr. Simon Ammitzbøll også var inde på, at det næsten ikke kan mærkes. Det er bare et spørgsmål om, at man fordeler den kompensation, som vi alle sammen er enige om skal ind.

Derfor har der været en lang række misforståelser af SF's forslag, som jeg håber, at jeg har været med til at afmystificere her. Det vil blive afklaret under udvalgsarbejdet, for jeg vil naturligvis bede ministeren om at fremskaffe og redegøre for den svenske ordning, den tyske ordning, den franske ordning og andre ordninger, sådan at vi kommer ned på et niveau, hvor vi alle sammen kan være med.

Kl. 18.10

Så er der regeringens forslag. Der er jeg da glad for, at vi har slået fast, at den kompensation, der ligger i forslaget hvis og såfremt og i fald det bliver vedtaget, alene drejer sig om dvd'erne. Kompensationen for kassettebånd og cd-rom'er er bare i hastigt frit fald. Det vil sige, at kunstnerne kan se, at hvis regeringens politik fortsætter, så er det begyndelsen til enden på

kompensationen for den ordning, de iværksatte i 1992. Det er konsekvensen af at blive ved alene at fastholde løse medier som det, der skal gives kompensation for.

Men samtidig siger regeringspartierne, og det er jeg jo glad for, jeg er i øvrigt også glad for, at Dansk Folkeparti siger det, at der skal gives kompensation til kunstnerne. Ergo er vi under alle omstændigheder nødt til at finde en anden form. Det er muligt, at SF's forslag ikke er svaret, men vi er nødt til at finde en anden form end den, der ligger i lovforslaget L 166.

Da vi nu er inden for kulturområdet, hvor vi har tradition for at komme hinanden ved og sidde i rundkreds og finde løsninger, der er brede, så vil jeg også godt bidrage til den gode stemning og sige: Jeg synes, vi under udvalgsarbejdet skal tage udgangspunkt i, at vi har en fælles interesse i kompensationen til kunstnerne. Og så må vi diskutere niveauet. Skal det være de 100 mio. kr., som ikke var en forpligtelse, men som var det, vi regnede med og satsede på og håbede på i 1992, eller skal det være det, som er gennemsnittet over de sidste år, som vist ligger på omkring 50-70 mio. kr.?

Vi siger, at det er udgangspunktet. Så må vi jo finde ud af, om det skal nås ved at nivellere afgiften ud, som SF har foreslået, eller om det skal ske via finansloven, som andre har foreslået, eller om det skal være via licensen, men vi må finde en eller anden form. Det synes jeg vi har en forpligtelse til, når vi nu alle sammen er enige om, at kunstnerne skal kompenseres.

For gør vi ikke det, så taler vi med to tunger, og det har jeg forstået ikke er særlig rart, i hvert fald ikke hvis tungen bliver kløvet. Vi kan ikke være bekendt at sige, at alle skal have mulighed for at kunne købe optageudstyr, at alle skal have mulighed for at kopiere kvalitativ, god musik og gode film, men at de, som har leveret varen, ingenting skal have i kompensation herfor. Det kan vi ikke være bekendt. Og det er der jo enighed om.

Derfor håber jeg, at vi med debatten i dag er kommet dertil, hvor vi dels kan sige, at regeringens forslag erkendt – også af regeringen selv, om ikke direkte så indirekte – er starten til enden, og dels, at SF's forslag, håber jeg, er blevet afmystificeret en smule, ellers får vi det yderligere gjort under udvalgsarbejdet. Vi sætter os nu sammen under udvalgsarbejdet og finder en fælles model, som alle kan bidrage til, sådan at vi sikrer den kompensation, der nu er så stor enighed om.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Og så er der to korte bemærkninger. Den første er fra hr. Simon Emil Ammitzbøll.

(Kort bemærkning).

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Først vil jeg bare gentage, som jeg også sagde i min ordførertale, at jeg faktisk synes, der skal være stor ros til hr. Ole Sohn for at have taget initiativ til at prøve at finde nogle løsninger.

Så vil jeg bare stille et spørgsmål. Jeg synes, jeg hørte, at det var 80 kr., man forestillede sig f.eks. at skulle pålægge i afgift. Bliver problemet ikke, hvis man pålægger en fast kroneafgift, at man så ender op i, at den, der køber en billig MP3-afspiller til en 300-400 kr., skal af med en ret stor afgift, mens alle de, der har råd til en smart iPod, faktisk skal af med en ret lille afgift?

Og beløbet vil jo også alt andet lige blive, ja, nej, det spørger jeg om i næste omgang.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Nu bevæger vi os ind på et felt, som jeg erkender ikke er min helt stærke side. Men sådan, som jeg har forstået det, så vil jeg sige det på denne måde: Det, der ligger i de modeller, der er kendt i andre lande, er, at man der betaler afgift ud fra, hvor mange megabyte eller gigabyte der kan være på en MP3-afspiller eller iPod, og det er klart, at jo mere den kan rumme, desto større er afgiften. Men det, der er hele kunsten, er, at man politisk siger: Vi fastsætter et niveau, og så siger vi til kunstnerne og elektronikbranchen, at de finder ud af at fordele det, sådan at man nivellerer eller minimerer grænsehandelsproblemer og undgår de her eksempler, som hr. Simon Ammitzbøll var inde på med, at billigere udstyr bliver forholdsvis alt for dyrt osv. osv. Man finder modellen.

Og det er faktisk lykkedes. Det tog en måned, så fandt man ud af det, for når man får pålægget som en bunden opgave, så har begge parter en interesse i at løse problemet.

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Jeg vil lige godt have lov til at vende tilbage til de 80 kr. De er blevet sådan ligesom et magisk tal. Hvis man skal betale 80 kr. i afgift på en iPod, der kan rumme 5.000 numre, så kunne jeg da godt tænke mig med det udgangspunkt, vi kender, med en komposition til, lad os sige 5 kr.,

det er de der berømte 5 kr., og hvis der er 5.000 numre, så bliver det 25.000 kr., at spørge: Hvor meget vil 80 kr. så egentlig batte i den her sammenhæng? Vi kan også bare halvere beløbet. Det vil blive 12.500 kr., så vidt jeg kan regne mig frem til. Altså, det forslår jo ikke til noget som helst. Det er den ene del af det.

Kl. 18.15

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg er opmærksom på, at der er enkelte her i salen, som har fået nogle beredskabspapirer med nogle regneeksempler, som er fuldstændig kunstige og ude af trit med virkeligheden. Det er derfor, jeg forsøger at afdramatisere det.

Jeg er enig med Dansk Folkeparti i, at her er der tale om en kompensation for en kopieringsmulighed og ikke om en primær indtægt for kunstnerne. Der har vi politisk besluttet et niveau. Det ligger så erfaringsmæssigt på 60-70 mio. kr. Hvis man overfører det til vores model, som er lig den model, man har brugt i Sverige, konstaterer jeg bare, at i Sverige, hvor man har et niveau, som ligger over 100 mio. kr. – de er også lidt flere indbyggere – betyder det, at man har kunnet lægge en afgift på en iPod på 80 svenske kroner svarende til 70 danske kroner.

Sådan har det altså kunnet lade sig gøre, fordi salget af andet optageudstyr er så enormt, at man flader afgiften ud. Og det er jo det, der er hele kunsten, ingen har interesse i at gøre ting dyrere end højst nødvendigt.

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Så bliver jeg nødt til at spørge: Hvordan skal beløbet så være i kroner og øre for kompensationen, det bliver 4 øre eller sådan noget lignende, som jeg kan regne mig frem til at hr. Ole Sohn vil foreslå? For vi gør jo det nu, at det er kompensationen for et lovligt kopieret nummer, og vi er under forhandlingerne her blevet enige om, at vi kun skal kompensere kunstnerne for den lovlige kopiering. Det er vi enige om.

Så vil jeg godt have at vide af hr. Ole Sohn, hvordan man så sætter normen, som jeg vil kalde det, eller kriteriet, som hr. Ole Sohn vil kalde det, hvis de ikke skal have et beløb, som vi kender, og som er brugbart på nuværende tidspunkt, for så løber det altså op i eksorbitante beløb.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jamen det kan løses meget enkelt. Efter vores opfattelse skal Folketinget beslutte, hvad kompensationsgraden skal være. Vi har foreslået 100 mio. kr., sådan som det var intentionen i 1992, men man kan også tage gennemsnittet af, hvad der de facto er givet, nemlig omkring de 70 mio. kr. Så siger vi, at det er det, vi politisk mener at kunstnerne skal have i kompensation, og så siger vi til kunstnerne og til elektronikbranchen: De 70 mio. kr., eller de 100 mio. kr., eller hvilket tænkt tal vi nu bliver enige om, finder I. Så går der en måned, og så er jeg hundrede procent sikker på, at så har de fundet det. Det har de gjort i alle andre lande.

Hvorfor er vi noget særligt? Hvorfor kan vi ikke gøre det på nøjagtig samme måde som alle andre, nemlig dele det ud, sådan at man minimerer det og gør det så lempeligt og smertefrit for flest muligt? Det har vi jo en fælles interesse i, og når vi nu er enige om, at kunstnerne skal kompenseres, hvorfor så ikke gøre det på den mest enkle måde, uden at vi skal blande os i, hvorvidt det sker efter den ene eller den anden model?

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren, og vi går til den sidste ordfører i ordførerrækken. Det er Enhedslistens ordfører, hr. Per Clausen.

Per Clausen (EL):

Det her skulle jo være en forholdsvis enkel sag, fordi stort set alle ordførere jo har givet udtryk for det synspunkt, at kunstnerne på den ene side skal kompenseres for de frie kopier, der i dag bliver taget lovligt, og på den anden side har de fleste ordførere også sagt, at det er vigtigt, at man får en ordning, der også set ud fra et brugersynspunkt er fornuftig og hensigtsmæssig. Så har nogle af ordførerne lagt lidt mere vægt på den ene gruppe og andre lidt mere vægt på den anden gruppe, men udgangspunktet har været klart.

Alligevel må man jo sige, at det lovforslag, der ligger fra regeringens side, efter Enhedslistens opfattelse er utilstrækkeligt, både når man ser det i forhold til forbrugerne og utilstrækkeligt, når man ser det i forhold til kunstnerne.

Og uanset at der har været forsøg på at koncentrere debatten i dag om dvd, er det jo sådan, at det forslag, vi i dag behandler, er et lovforslag, som indeholder tre elementer ud over det,

som SF's forslag indeholder, men forslaget omfatter nu i høj grad de tre elementer.

Det ene er betydningen af anvendelsen af kopispæringer, det andet er et eventuelt vederlag for indbyggede lagringsmedier, og det tredje er en eventuel regulering af vederlaget på dvd'er. Og det er klart, at når der er tre elementer i et forslag, kan man godt bestræbe sig på kun at snakke om det ene, men det bliver det jo ikke rigtigt af.

Lad mig starte med at sige, at et af de områder, hvor vi synes, at vi faktisk har et efterslæb, hvad angår forbrugerne, er vedrørende spørgsmålet om kopispæringer, hvor man jo i realiteten har indført nogle spæringer, som det ganske ofte er vanskeligt eller umuligt for brugere at komme forbi, selv om de ønsker at komme forbi dem i et fuldstændig legalt ærinde.

Kl. 18.20

Det siges i bemærkningerne til lovforslaget, at det ikke har givet nogen problemer i forbindelse med privat sikkerhedskopiering, backup osv. Realiteten er nok, at når det ikke har givet anledning til retssager og anden stor tumult, skyldes det, at danskere er pragmatiske mennesker, der måske indimellem har handlet på kanten af lovgivningen i form af at overskride det med gå forbi kopispæringer på en ikke helt lovlig måde, men de har til gengæld gjort det med et fuldstændig lovligt kopiformål.

Og vi synes faktisk, at det er en meget dårlig idé at have nogle regler, der sådan gør, at hvis man på den ene side skal kunne gøre det, man har lov til, og på den anden side skal bruge nogle regler, der ligger på kanten af det lovlige, bliver man en sådan halvlovbryder.

Det gør det også sværere at udskille dem, der for alvor bryder de her regler, også dem, der gør det med henblik på at tjene penge. Der har også været det element, at nogle af de tekniske foranstaltninger betyder, at bestemte medier kun kan afspilles på bestemte typer afspillere, som kan medvirke til en monopolisering til fordel for de store multinationale aktører.

Jeg har forstået, at en af grundene til, at man ikke vil og kan gøre noget ved det i denne forbindelse med denne lovgivning, er, at det kan man ikke af hensyn til EU. Det er jo ikke noget stærkt argument, vil jeg sige. Det, man så i hvert fald i denne omgang gør, er, at man siger, at man dog ikke i denne omgang vil straffe kunstnerne for, at man har de spæringer, som måske ikke fungerer særlig hensigtsmæssigt, men at det vil man jo muligvis overveje at gøre i fremtiden.

Derfor ville det måske i virkeligheden være meget fornuftigt, hvis nogle af ophavsrettighedsfolkene her gik i spidsen for at sikre, at også brugerne, forbrugerne, fik nogle bedre vilkår. Det er det ene element i lovgivningen, som altså ikke er tilfredsstillende med det udspil, der ligger fra regeringens side.

Så skulle man finde ud af, om man eventuelt skulle lægge en afgift på det, der hedder indbyggede lagringsmedier, og det er vel det, som SF's forslag delvis er et forsøg på at indføre. Og man kan selvfølgelig sige, at fordi man ikke indfører afgift på noget nyt, har man vel ikke generet dem, der lever af afgiften. Men pointen er jo bare den, som også flere har været inde på i dag, at det, der sker som følge af den teknologiske udvikling, er, at de medier, der i dag er omfattet af den her afgift, i løbet af nogle få år vil være udfaset.

Derfor er det såmænd rigtigt nok, når hr. Ole Sohn siger, at SF's forslag bare går ud på at bevare den gamle ordening med nye medier. Det er så Enhedslistens opfattelse i lighed med mange andre partiers opfattelse i Folketinget, at det alligevel er en dårlig idé at lægge nogle afgifter på de her områder, fordi vi også har den klare opfattelse, at når den teknologiske udvikling bare er kommet en lille smule længere, så vil der i realitetens verden være tale om at lægge det på stort set alt, hvad der findes af it-hardware.

Så det synes vi er en dårlig idé, men jeg skal dog skynde mig at sige, at hvis det var den eneste måde, vi kunne skaffe de penge til kunstnerne på, som efter vores opfattelse skal skaffes, ja, så ville vi også være villige til det. For det er jo sådan, at det, kunstnerne har kunnet opleve siden 1996, er et fald i det beløb, som man får på baggrund af den her ordening, og de kan også forvente et fald i det kommende år. Og det er rigtigt, at der vil blive kompenseret i forbindelse med dvd-vederlaget, men det vil der jo ikke for konsekvenserne af den teknologiske udvikling.

Hvis man mener det alvorligt, at kunstnerne skal kompenseres, og hvis man ikke vil indføre afgifter på nye former for teknologi, eller hvis man for den sags skyld heller ikke vil indføre en afgift på internetforbindelser, som jo også var en mulighed, ja, så bliver man jo nødt til at bruge nogle andre metoder for at skaffe pengene. For efter vores opfattelse er det sådan, at blankbåndsaftagterne ikke bare er en compensation til den enkelte kunstner, men at det jo også handler om nogle penge, som bruges til at støtte vækst-

laget, til at støtte skæve projekter og lignende med.

Og hvis den her pulje bortfalder eller yderligere bliver eroderet, vil det betyde, at den slags projekter ikke bliver sat i gang. Alternativet er, at der skabes nye puljer, hvor en skarpere topstyring fra smagsdommere kan blive virkeligheden i stedet for den situation, der er i dag, hvor det er folk, der sidder i kunstneres organisationer og foreninger, som står for uddelingen af pengene.

Og efter vores opfattelse er det sådan, at selv om den her afgift kun er med til at sikre et supplement, er det et vigtigt supplement for at sikre et højt kvalitativt niveau i det danske kunstliv, fordi det handler om at styrke vækstlaget og bære dem aktivt frem. Og det handler altså også om at sikre, at der, som nogle også har sagt, også er indhold til al elektronikken, og det er jo bl.a. indhold, der skabes af kunstnerne. Så det er altså efter vores opfattelse af afgørende betydning, at man får skaffet pengene.

Kl. 18.25

Jeg har ikke hørt noget bedre forslag i dag end at få det finansieret over finansloven, og jeg vil også sige, at det er min klare opfattelse, at hvis man gør det på den måde, forudsætter det også, at man laver nogle aftaler med et flertal i Folketinget, gerne et stort flertal, som sikrer et nogenlunde stabilt beløb år efter år.

Så kan man sige, at det ikke kan lade sig gøre. Men der er nu mange områder, hvor man i Folketinget har været i stand til at indgå flerårsaftaler, så selvfølgelig kan det godt lade sig gøre, hvis man vil.

Det, der sådan set er en vigtig og afgørende pointe for os, er, at vi synes, at brugerne af de nye medier skal have gode muligheder for at bruge dem til lovlig kopiering, men at det samtidig skal være sådan, at man sikrer kunstnerne. Og det kræver efter vores opfattelse, at man skulle tage det udgangspunkt, at man sagde, at når man i 1996 havde 76 mio. kr. til rådighed, så er der ingen grund til at sige, at beløbet skal være lavere i dag.

Det, der jo er det gode og positive i denne debat, så vidt jeg kan forstå, er, at der langt hen ad vejen er enighed om målsætningerne. Som jeg har forstået på flere, der har ytret sig i dag, er der også bred enighed om, at det godt kan være, at det med dvd-afgiften skal på plads – det har jeg ikke viet meget opmærksomhed, for jeg opfatter det som en forholdsvis lille ting, og nu er det jo også aftalt mellem regeringspartierne og

Dansk Folkeparti, så det bliver jo, som det bliver – men derudover er det vigtigt, at vi sørger for en fremtidssikret ordning, som kompenserer kunstnerne, og som samtidig åbner for, at mennesker, brugere af de her ting kan bruge de nye elektroniske muligheder på en fornuftig måde, og at vi forsøger at undgå at gøre det på en sådan måde, at vi belaster de dårligst stillede danskere i en sådan grad, at de får endnu sværere ved at komme med på it-vognen, end de har i forvejen.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Tak til ordføreren. Så er det kulturministeren.

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):
Jeg vil gerne takke for den, synes jeg, meget interessante debat, vi nu har haft om lovforslaget og også om SF's beslutningsforslag om ændringer af ophavsretsloven.

Jeg synes, man kan spore en enighed om, at det er vigtigt, at rettighedshaverne bliver kompenseret på et rimeligt niveau for den lovlige kopiering, og derfor må jeg sige, at det forslag, som regeringen har fremsat, i al ubeskedenhed er et ret godt forslag. Det skaber en win-win-situation, hvor rettighedshaverne bliver kompenseret på et højt niveau, det højeste, det har været med hensyn til dvd-vederlaget, samtidig med at vi sikrer, at vi ikke går ind i en slags teknologijagt, som gør, at der bliver en labilitet, med hensyn til hvor de indtægter skal komme fra.

Der er tradition for, at alle eller næsten alle Folketingets partier står bag love på ophavsretsområdet. Sådan har det været i lang tid. Ved hjælp af lidt snak frem og tilbage håber jeg også, at det kan blive tilfældet med det her lovforslag. Jeg håber desuden, at vi kan vedtage lovforslaget så hurtigt som muligt, så den usikkerhed, der hersker om de nye sats for blanke dvd'er, kan bringes ud af verden hurtigst muligt.

Det er klart, at når vi nu signalerer, at vi vil sætte afgiften for dvd'er ned fra 10 kr. til 3 kr., som jo vil betyde et kolossalt løft for forbrugerne og danskerne i al almindelighed, er der nok ikke mange, der køber dvd'er herhjemme i øjeblikket.

Derfor skal vi efter min mening have den her sag igennem Folketinget så hurtigt som muligt,

så vi også får gang i salget i butikkerne og får nogle vederlag hjem til rettighedshaverne, så butikkerne også kan sælge deres varer i Danmark, og så dvd'erne ikke bare bliver købt i Sverige og Tyskland.

Under alle omstændigheder er der sagt mange kloge ting i dag. Vi vil gå hjem og analysere på det. Jeg kan love, at jeg og mit ministerium i mellemtiden vil arbejde konstruktivt sammen med Kulturudvalget om lovforslaget, og også om beslutningsforslaget, og jeg håber, at vi i sidste ende vil opleve, at de fleste af Folketingets partier vil trykke grønt, når vi tredjebehandler lovforslaget.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslagene overgik derefter til anden (for forslaget til folketingsbeslutnings vedkommende anden (sidste)) behandling.

Afstemning

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Jeg foreslår, at lovforslaget og forslaget til folketingsbeslutning henvises til Kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes tirsdag den 28. marts 2006 kl. 13.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er opslået i salen.

Med hensyn til de øvrige møder i den kommende uge skal jeg henvise til den omdelte ugeplan.

Mødet hævet kl. 18.31